

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Juny 2001 - 2a. època - no. 11 - Revista Trimestral - 250 ptes.

Tragèdia al Balandrau

L'entrevista: Martí Magret

Pressupostos Municipals

Patrimoni: Les esglésies de la Vall

RESTAURANT

Dimarts tancat

Bac de Sant Pere, s/n

Tel.: 972 74 07 01

17867 Camprodon

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS S.L.

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 61

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

CampRodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Juny 2001, 2a. època, n. 11

Revista Trimestral - 250 ptes.

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas,
Núria Mayà, Pep Saraia,
Oriol Molas, Joan Anglada,
Joan Busquets, Manel Guitart,
Elena Moreno.

COL·LABORADORS:

Joan Vila, Manel Pujol,
Ariadna Romans, Jaume Puigmal,
Ignasi Garcia Clavel, Cisco Carola,
Joan Solà, Antoni Surinyach

PRODUCCIÓ GRÀFICA:

Cevagraf, SCCL. • Tel. 972 74 00 41

CORRECCIÓ:

Marià Anglada.

DIBUIXOS:

Titot (La Xinxeta),
Jordi Bosch "Barraca".

FOTOGRAFIA:

Boi, Fotografia
Coma, Joan Vila.

La direcció de la revista
Camp Rodó no es fa
responsable de les opinions
dels seus redactors i/o
col·laboradors.

No es permet la reproducció
total o parcial d'aquesta
revista, ni la seva
incorporació a un sistema
informàtic, ni la seva
transmissió a qualsevol
forma o per qualsevol mitjà,
sigui aquest electrònic,
mecànic, per fotocòpia o
per altres mitjans, sense
el permís previ i per escrit
dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon

Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRDON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

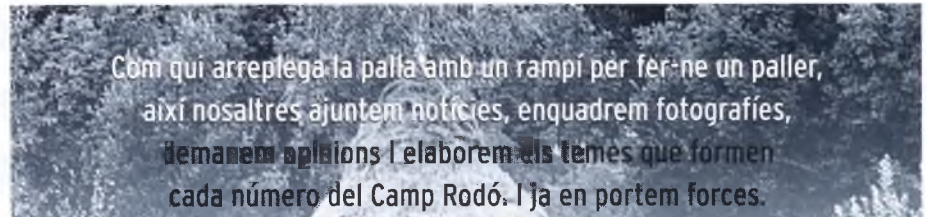

Foto: Boi

Com qui arreplega la palla amb un rampí per fer-ne un paller,
així nosaltres ajuntem notícies, enquadrem fotografies,
remanem opinions i elaborem els temes que formen
cada número del Camp Rodó. I ja en portem forces.

D'aquest Camp Rodó, d'aquest paller, n'estem especialment orgullosos, perquè hem aconseguit dos dels nostres principals propòsits: informar i fer pensar.

Encara que siguem a les portes de l'estiu (Sant Patllari ens les obre cada any de bat a bat), hem decidit que la portada mostrés un dels hiverns més difícils que hem passat mai. Ja ens queda lluny l'accident al Balandrau que fa ver de Camprodon el protagonista de totes les informacions televisives. Però ara, amb la quietud del temps passat, aquesta revista serveix per agrair l'esforç de tanta gent que va col·laborar en aquells moments difícils. No només ho expressen així les "Cartes al Director" que hem rebut, sinó també la feina de recerca i classificació de les informacions aconseguides per la Núria, que són un reflex i un resum del drama que es va viure en aquelles dates.

Hi ha, a més, un detall, l'Antoni Surinyach ens en fa un "Contrapunt", un text ideal per fer-nos pensar en les circumstàncies que van envoltar l'accident; en les difícils decisions que cal prendre en aquest i en d'altres accidents de muntanya. Al mateix temps, sense proposar-s'ho, en Toni ens retorna a la memòria imatges que tots guardem a les parpelles.

En Manel Guitart ha aconseguit una cosa molt especial: parlar amb en Martí Magret. En l'entrevista ens dóna les pistes per conèixer-lo millor i, per tant, per entendre'l. Estem d'acord amb ell quan recomana a Josep Pla.

Al final de la conversa, el senyor Magret obre una discussió política que creiem donarà molt suc: "Sobre la possibilitat que la Vall de Camprodon sigui comarca". Sense que s'ho diguessin, el "Campus Rotundus" també es qüestiona aquesta mateixa possibilitat. La comparació pot ser interessant i les opinions que se'n derivin poden portar-nos pròspers i divertides discussions.

En Manel Pujol comença una nova secció, "El pas del temps", en la qual ens explicarà tantes coses com sap del nostre poble. S'inicia (pren l'alternativa) amb els toros, i ens explica el seu final tràgic-còmic a casa nostra. En certa manera, en Manel s'ha convertit amb el comentarista de la nostra memòria col·lectiva, amb el nostre Josep Pla particular.

I després, moltes altres pàgines: el repàs al romànic que fa en Joan Vila; el text sobre la mort, entre la tragèdia i la comèdia, d'en Joan Anglada; la ploma convidada, signada per l'Ignasi Garcia Clavel; la feina feta per la Comissió de Solidaritat de Camprodon; i les diverses opinions dels col·laboradors habituals i d'alguns de nous: la Sílvia, en Jaume, l'Ariadna, en Joan...

Vosaltres mateixos, trieu i remaneu com us complagui en aquest nostre paller i, si en alguna cosa no hi esteu d'acord, digueu-nos-ho perquè ens agradarà fer públiques les vostres opinions i rèpliques.

Res més. Llegiu i penseu, amb això ens donem per satisfets.

Els editors

Camprodon modifica alguns impostos d'acord amb l'IPC i manté estables la resta

- L'ajuntament de Camprodon va acordar, amb el vot a favor de totes les forces polítiques municipals, l'augment de les ordenances del 2001 que, en línies generals, seran del 3,7% (increment del cost de la vida).
- Amb tot, i seguint la política que l'equip de govern va iniciar ara fa 5 anys, queden absents d'aquesta puja impostos o preus públics tan importants com ara l'IBI, les Plus Vàlues, o l'Escola de música.
- D'altra banda, si bé la recollida d'escombraries només s'apuja un 1,17%, el preu del geriàtric municipal ha augmentat, després que s'hagués d'adaptar el centre a la normativa que preveu la Generalitat. Aquest augment, s'aplicarà directament relacionat amb les possibilitats de cada família. Així doncs, aquelles persones que no puguin afrontar aquesta puja, rebran una subvenció de l'Ajuntament que es regularà de forma individualitzada, en funció de cada cas i segons necessitats i criteris genèrics ja aplicats en aquests casos.
- L'Ajuntament també va acordar ajudar amb subvencions aquelles activitats econòmiques que creïn llocs de treball i rebaixar el preu de la brossa a sectors ciutadans com ara els jubilats, aturats, o grups familiars amb poques possibilitats. Per beneficiar-se d'aquests avantatges s'ha de fer una sol·licitud a l'Ajuntament, qui avaluarà de forma individual cada cas.

El gas a punt

- Actualment ja s'han canalitzat dues terceres parts del municipi de Camprodon. Amb això, es preveu que l'hivern proper aquesta obra podria estar finalitzada. Aquest servei ha entrat en funcionament de forma progressiva, i avui són molts els ciutadans que es beneficien d'aquesta nova font d'energia.

L'ajuntament de Camprodon demana als titulars de les tres torres de telecomunicacions del camí de Sant Antoni que reparin el ferm

- L'ajuntament de Camprodon ha demanat als titulars de les tres torres de telecomunicacions instal·lades al cim de la muntanya de Sant Antoni, l'arranjament del ferm. Aquestes empreses, que utilitzen de forma habitual aquest camí de propietat municipal, i a les que mai se'ls ha demanat res per poder-se instal·lar en aquesta zona, són les que es faran càrrec de les obres de millora d'aquest accés.
- Aquestes obres consistiran en la pavimentació del ferm del camí de Sant Antoni, des del sector de Can Pascal fins a les torres de telecomunicacions. Una obra pressupostada inicialment en 36 milions de pessetes i que ha de ser sufragada pels tres titulars de les torres, que són alhora els que habitualment realitzen aquest trajecte amb els seus vehicles. Tot i que hi ha tres torres de telecomunicacions, actualment són molts els organismes públics i les empreses privades que hi tenen instal·lades les seves antenes. Bàsicament, a Sant Antoni, hi han ubicades antenes i repetidors de televisió, ràdio, telefonia mòbil, i de forces de seguretat.

Construiran 32 nínxols nous al cementiri municipal de Camprodon

- L'ajuntament de Camprodon té previst construir 32 nínxols nous, que serviran per ampliar la capacitat del cementiri municipal. D'aquesta manera es donarà resposta a la demanda dels ciutadans, tot i que encara queden per vendre nínxols vells.
- Aprofitant aquesta actuació al cementiri, també està previst realitzar-hi obres de manteniment. Una d'aquestes actuacions serà la rehabilitació de la conducció de les aigües pluvials.
- Un cop acabades aquestes obres de construcció de nínxols nous, que està previst que s'iniciïn ben aviat, és posaran a la venda.

GIMNÀS
CLUB
CAMPRODON

Us oferim els serveis de:

- ✓ Sala de musculació i fitness
- ✓ Cardiovascular
- ✓ Aerobic
- ✓ Ballet Contemporani

- ✓ Tae-k-wondo
- ✓ Psicomotricitat
- ✓ Gimnàstica de manteniment
- ✓ Solarium
- ✓ Sauna finlandesa

Pg. Maristany, 3 • Tel.: 972 74 05 27 • Camprodon (Girona)

L'ajuntament crea una ordenança municipal per al control i tinença d'animals

- L'ajuntament de Camprodon ha decidit ordenar el control i tinença d'animals domèstics. Aquesta nova normativa municipal, que s'explicarà en un full informatiu a tots els ciutadans, preveu el cens de tots els animals domèstics, sistemes per a la recollida d'excrements i mesures per a la tinença d'animals perillosos.
- Amb això, el consistori vol regular la proliferació de deixalles orgàniques d'animals, tenir identificats tots els animals de companyia de la vila i prevenir-ne accidents per conductes perilloses.
- A més, i lluny de l'afany recaptatori, ja que el que es pretén és adaptar-se a la normativa que preveu la Generalitat, durant els sis primers mesos, el cens serà gratuït. I no només el cens no comportarà despeses, sinó que, a més, la placa identificativa serà gratuïta.
- L'Ajuntament ha pres aquesta decisió amb la finalitat de protegir els espais públics i als ciutadans d'agressions per falta de reglamentació.

Camprodon rebrà 30 milions de pessetes del Fons Europeu per als equipaments de la ronda urbana

- Camprodon ha estat l'únic municipi de la seva vall, i un dels quatre de tot el Ripollès, que rebran una subvenció del fons europeu (FEDER).
- La partida pressupostària aprovada pel Fons Europeu puja a 30 milions de pessetes, que serviran per dotar d'una zona d'equipaments la futura ronda urbana de Camprodon.
- Aquesta infraestructura viària, les obres de la qual han d'iniciar-se aquest any, preveu la construcció d'unes 130 places de pàrquing, una zona de pícnic, mirador i font, ubicades a la zona Enllà Ter. El projecte també contempla la construcció d'una passarel·la per comunicar aquest sector amb la plaça Dr. Robert.

Pla d'actuació contra el consum d'alcohol en menors d'edat

- La regidoria de Seguretat Ciutadana, amb la col·laboració de l'àrea del Ripollès dels Mossos d'Esquadra, ha posat en marxa un pla de control i diferents actuacions per evitar el consum d'alcohol en menors d'edat. Això serà possible aplicant la normativa legal vigent que ja estableix límits en la venda i consum d'alcohol.
- Aquesta mesura arriba un cop constatat el fet que els caps de setmana s'han d'atendre moltes vegades joves amb símptomes d'intoxicacions diverses, fruit del consum i barreja de diferents begudes i substàncies.
- Per aquest motiu, es muntaran controls a bars i establiments de la població per a sancionar aquells que infringeixin la llei.

Noves places de pàrquing a l'entrada de Beget

- L'ajuntament de Camprodon ha creat una setantena de noves places de pàrquing a l'entrada de l'emblemàtic municipi de Beget. Amb la finalitat de millorar els serveis d'aquest poble que no permet el trànsit rodat, i que per la seva bellesa és molt visitat, s'ha acabat la primera fase d'aquestes obres que ja funcionen des de Setmana santa. Aquesta actuació s'ha completat reordenant i estructurant l'àrea de recollida de deixalles, amb la construcció d'uns habitatges especials per acollir els diferents contenidors.
- Aquests nous aparcaments, juntament amb l'habilitació d'una zona de recollida de correu per panell, són les darreres actuacions que l'ajuntament de Camprodon ha realitzat a Beget.

Noves places de pàrquing a Beget.

En dos anys Camprodon tindrà l'esperat pavelló d'esports

- Dos anys, és el termini que s'ha marcat l'ajuntament de Camprodon per poder inaugurar l'esperat pavelló d'esports de la Vila. Després de diverses peticions a la Direcció General d'Esports de la Generalitat i un cop guanyat el contenciós interposat per l'Ajuntament s'ha concedit una partida pressupostària de 87,5 milions de pessetes. Aquest pavelló, inclòs en els plans de muntanya del passat quadrienni, arriba amb retard, però arriba.
- El projecte dels arquitectes Agustí Vilà i Lluís Jordà té un cost d'uns 270 milions de pessetes. Tot i que es preveu posar en marxa el pavelló en un termini de dos anys, es finançarà en diverses anualitats amb la finalitat d'esgotar totes les vies possibles de subvenció.
- D'altra banda, s'està negociant amb Ensenyament un conveni perquè el SES Vila Riera, que no disposa d'instal·lacions, pugui utilitzar el pavelló per fer esport, a canvi d'una subvenció del departament d'Ensenyament.
- El nou pavelló, que enllaçarà els actuals vestidors del camp de futbol del Camprodon amb la façana del nou edifici, ha estat projectat tenint en compte les diferents entitats esportives existents a la vila i les seves necessitats, i aprofitant el desnivell del terreny. Així, doncs, un terra especial de parquet que permetrà la pràctica del patinatge, un esport molt arrelat, i unes grades a diferents nivells donaran forma a aquestes instal·lacions tan esperades i alhora reivindicades.
- El calendari d'actuació preveu que les obres comencin aquest mes de setembre.

30 milions per a la nova estació d'autobusos

- Finalment, Camprodon tindrà una estació d'autobusos amb servei de venda de tiquets, calefacció, sala d'espera i lavabos. Aquesta petició feta pel consistori i atesa per la Direcció General de Transports, ha conduït a la immediata redacció del projecte d'aquesta infraestructura.
- Està previst que la nova estació es construeixi a l'espai on actualment ja aparquen els busos, a la zona de la Mare de la Font. Amb la realització d'aquesta obra s'aconseguirà enllaçar la nova zona de serveis de la Mare de la Font, on s'hi ha d'emplaçar una zona d'aparcament de vehicles, una àrea de pícnic i zona de lleure, amb un zona específica de servei de recepció d'autobusos, tant de transport regular com d'excursions.
- Un cop que l'empresa de transport de viatgers, Teisa, traslladés per qüestions d'espai les seves instal·lacions a Sant Pau de Segúries, l'ajuntament de Camprodon va començar a moure's per solventar el problema de trànsit de viatgers. L'interès per solucionar aquest tema per part de la gerència de Teisa i la bona predisposició del director general de Transports, Enric Ticó, per trobar una solució a aquesta mancança, han estat els punts claus.

Emplaçament de la futura estació d'autobusos.

Foto: Boi

**MUSEU
D'AUTÒMATS**

ÚNIC A EUROPA-OFCIS ANTICS

UNA OPCIÓ DIFERENT A CAMPRODON

Referències a Internet: www.guiaoro.com

Reconstrucció animada de la vida d'un poble en una altra època amb els seus antics oficis, la seva església, el seu col·legi, la seva granja, ...

Zona del Pla de Sant Ramon - C/ del Mur, 1 • 17867 CAMPRODON (Ripollès)

Tel.: +34 972 13 04 72 - Fax: +34 972 13 04 64

Arrangen la teulada de l'Església del Carme

- Finalment s'està procedint a l'arranjament de l'església del Carme. L'obra que s'ha iniciat per les naus centrals, el campanar i els laterals, finalitzarà un cop restaurat el teulat de l'absis, la zona més malmesa i que es veu més.
- L'obra, promoguda per la parròquia de Camprodon, s'està finançant gràcies a una subvenció d'1 milió de la Diputació de Girona, 5,5 milions de donatius de particulars i un milió recollit a l'estiu amb la llumineta.
- La parròquia de Santa Maria ha previst realitzar ben aviat una subhasta d'objectes antics per acabar de realitzar l'obra. Al mateix temps, demanen a tothom que hi vulgui col·laborar cedint algun objecte en bon estat, que s'adrexi al mossèn.

Foto: Boi.

Teulada església del Carme.

Impermeabilitzat el Pavelló Municipal

- L'Ajuntament ha solucionat les filtracions d'aigua que es produïen al pavelló arrançant-ne els degoters.
- Aquesta obra ha consistit en impermeabilitzar el sostre de l'edifici per evitar les filtracions d'aigua. Amb aquesta millora es manté la conservació d'aquesta infraestructura municipal que és destinada a nombrosos usos

Mur de protecció per al camí de Les Casetes

Foto: Boi.

Mur del camí de Les Casetes.

- Els forts aiguats del desembre passat i la gran crescuda que va fer el riu, van provocar l'esllavissament d'una part del camí de Les Casetes. Com a conseqüència d'aquest desperfecte, la Junta d'Aigües es va fer càrrec de la construcció d'un mur de protecció per tot el llarg de la carretera.

Cinc noms nous per carrers de Camprodon

- L'ajuntament de Camprodon ha donat nom a cinc nous carrers. Es tracta del Passatge Mare de la Font (al davant de la futura estació d'autobusos), Passeig d'Espinalba (on comença el camí per anar a aquest veïnat de Llanars), i Cerdanya (davant del Pont Nou).
- Els altres dos carrers amb noms nous són els que hi ha on s'estan construint blocs de pisos a les planes de Can Pascal: Josep Morell (pintor i cartellista) i Manel Bernades, (excalcalde de Camprodon i agrònom).

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA

VALÈNCIA, 24

TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

Inaugurada la biblioteca municipal la vigília de St. Jordi

- L'ajuntament de Camprodon va posar en marxa el passat diumenge 22 d'abril, vigília de Sant Jordi, la nova biblioteca municipal. Aquest equipament, obert per "la Caixa" l'any 1959, va passar a ser de titularitat municipal l'any passat quan l'entitat financera va procedir a tancar les seves biblioteques.
- La primera i l'última biblioteca en obrir i tancar a la demarcació de Girona, ja torna a oferir els seus serveis d'informació i documentació.
- Completament remodelada, la nova biblioteca municipal de Camprodon disposa de material

Foto: Boi

informàtic i de diversos punts d'accés a Internet. De dilluns a divendres i de 5 a 2/4 de 9 del vespre es poden consultar els més de 10.000 exemplars de què es disposa, connectar-se a Internet o bé llegir els diaris (dels 4 que hi ha cada dia) o qualsevol revista setmanal.

- En el decurs del dia de Sant Jordi es va fer una jornada de portes obertes.
- En el poc temps que fa que aquest espai està obert, són nombrosos els ciutadans que ja han visitat les seves instal·lacions.

Dipòsit d'aigua a Rocabruna

- Amb la finalitat de garantir el subministrament i l'abastament d'aigua potable al municipi de Rocabruna, es va acordar la creació d'un dipòsit d'aigua de gran capacitat. Ara, i un cop resolt fer aquesta infraestructura de captació amb la construcció d'un dipòsit de 130.000 litres, s'ha atorgat l'adjudicació d'aquesta infraestructura a l'empresa Sorea, que ja ha iniciat les obres.

El nou espai de la Mare de la Font s'inaugurarà per Sant Patllari

- La nova zona de la Mare de la Font, totalment remodelada, s'inaugurarà de forma oficial per la festa major de Camprodon, concretament el dia 23 de juny a les 12h del migdia.
- En aquest espai s'hi han habilitat els següents serveis: una nova zona d'aparcaments, un espai de lleure per als més petits, s'hi ha creat una àrea de pícnic, un carril bici i un estanyol.

Foto: Boi

Noves infraestructures, Mare de la Font.

C/ València, 14
Tel. 972 74 00 97

PLANAS

JOIERIA - RELLOTGERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

EL PRESSUPOST MUNICIPAL DEL 2001

INGRESSOS		ORDINARI	HOSPITAL MUNPAL.	PATRONAT (PIE)	FUND.PUB.ISAAC A.	TRANS. INTERNES	PRESSU. GEN. s/c
CAP. I	IMPOSTOS DIRECTES	113.640.000					113.640.000
CAP. II	IMPOSTOS INDIRECTES	16.000.000					16.000.000
CAP. III	TAXES I ALTRES INGRESSOS	78.250.000	36.575.000		1.000.000		37.575.000
CAP. IV	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	67.135.669	13.000.000	4.000.000	3.750.000		20.750.000
CAP. V	INGRESSOS PATRIMONIALS	149.000	4.605.000				4.605.000
CAP. VI	ALIENACIÓ D'INVERSIONS REALS	18.640.000					18.640.000
CAP. VII	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	101.788.513					101.788.513
CAP. VIII	ACTIUS FINANCERS						
CAP. IX	PASSIUS FINANCERS	59.036.258					50.036.258
	TOTAL INGRESSOS	454.639.440	54.180.000	4.000.000	4.750.000		517.569.440
	TOTAL INGRESSOS CORRENTS (CAP. I al V -ART. 36) - 1.500.000	273.674.669 -1.500.000					

DESPESES		ORDINARI	HOSPITAL MUNPAL.	PATRONAT (PIE)	FUND.PUB.ISAAC A.	TRANS. INTERNES	TOT. CONSOLIDAT
CAP. I	DESPESES DE PERSONAL	107.321.220	28.600.000	500.000	2.000.000		138.421.220
CAP. II	DESPESES DE BÉNS CORRENTS	87.185.224	13.950.000	3.500.000	2.750.000		107.385.224
CAP. III	DESPESES FINANCERES	14.442.642	100.000				14.542.642
CAP. IV	TRANSFERÈNCIES CORRENTS	27.300.290	6.860.000				34.160.290
CAP. VI	INVERSIONS REALS	186.964.771	4.670.000				191.634.771
CAP. VII	TRANSFERÈNCIES DE CAPITAL	400.000					400.000
CAP. VIII	ACTIUS FINANCERS						
CAP. IX	PASSIUS FINANCERS	31.025.293					31.025.293
	TOTAL DESP. CRÈDITS DEFINIT.	454.639.440	54.180.000	4.000.000	4.750.000		517.569.440
	DESP. CORRENTS CRÈDITS DEF. (CAP. I al CAP. IV)	236.249.376					

El pressupost municipal de l'any 2001, segueix la mateixa línia de l'anterior que es va saldar amb un superàvit (romanent de tresoreria positiu) d'uns 43,5 milions, és de 517 milions de pessetes. Aquest nou pressupost va ser aprovat per 7 vots a favor i 4 en contra. Així mateix, va ser aprovat el pressupost de l'hospital, el del Patronat d'Iniciatives Econòmiques i el de la Fundació Isaac Albéniz.

Quadre pressupostos

- **Dotacions parc infantil.** Complementar mobiliari urbà corresponent al futur parc infantil de la Mare de la Font → 4.000.000
- **Arranjament camins municipals.** Millora dels camins del municipi → 3.000.000
- **Camí de Sant Antoni.** Es tracta de pavimentar el camí de Sant Antoni. El cost de l'obra va a càrrec dels tres titulars de les torres de telecomunicacions situades en aquesta muntanya → 36.642.336
- **Dotació Museu Albéniz.** Equipaments per al museu Albéniz → 1.000.000
- **Construcció Pavelló Poliesportiu.** Primera anualitat per a aquest complex esportiu → 45.676.504
- **Mobiliari associat funcionament serveis.** Diferents inversions sobre serveis municipals i mobiliari urbà → 3.000.000
- **Dotació biblioteca.** Un cop inaugurada, dotació per anar adquirint equipament al llarg de l'any → 2.500.000
- **Xarxa enllumenat públic.** Inversió a diferents sectors de la

- vila per la millora elèctrica del municipi → 1.500.000
- **Paviment antiga Crta. Sant Joan.** → 1.500.000
- **Infraestructura bàsica turisme de Camprodon.** Aparcaments i àrees de serveis a la zona de Mas Ventós i ronda urbana → 60.000.000
- **Viabilitat Font Rubí.** Construcció de voreres → 1.000.000
- **Reposició i millora de vials urbans.** Arranjament dels carrers Quatre Cantons i Ferrer Bàrbara → 3.000.000
- **Millora infraestructures nucli Beget.** Ampliació de l'aparcament i acondicionament de zona de la brossa → 1.000.000
- **Millora elèctrica xarxa Bac de la Vila.** Soterrament de la línia de la Mare de la Font. 2.329.340 aportats per l'Ajuntament, 6.546.419 subvenció Generalitat i 2.329.340 aportació Cooperativa Fluid Elèctric → 11.205.099
- **Pavimentació camí Sitjà / Resclussanys.** Arranjament i pavimentació d'aquesta zona → 10.940.832
- **Reposició xarxa televisió cable.** Millora i ampliació de la xarxa per cable → 1.000.000

Plaça del Carme, 16
17867 CAMPRODON

ENTREPANS PER A EMPORTAR Tel. 972 74 06 33

L'Art Romànic de la Vall de Camprodon (I)

En Joan Vila s'ha entossudit que ampliem els nostres coneixements de la Vall de Camprodon. Siguin de natura, o de patrimoni. Aquest cop ho fa sobre l'art romànic. Aquí teniu la primera entrega.

Monestir de Sant Pere de Camprodon.

Quan parlem de la Vall de Camprodon sovint no parlem exclusivament de l'àrea estrictament geogràfica de la vall, sinó que hi afegim també les àrees on històricament hi ha hagut un intercanvi econòmic i sociològic notable. Així és com la Vall de Beget, geogràficament de La Garrotxa, està lligada sense que ningú ho dubti amb la Vall de Camprodon. Tant és així que en forma part des del punt de vista administratiu. Hi ha altres àrees però, que cal afegir-hi quan parlem de coneixement del territori o d'història, com són la Vall de Monars, o la Vall del Bac, fins l'Hostal. Aquestes dues valls, estan lligades per la comunicació al territori de la Vall de Camprodon, i no seria dolent incorporar-les-hi si en el futur s'arriba a conformar la nova comarca de la Vall de Camprodon.

La zona de la Vall de Camprodon té una història documentada a partir del segle X, però es sap del coneixement i el pas dels romans per vestigis d'obres com ara la Via Romana pel Capsacosta, i és de suposar que feren servir el pas del Coll d'Ares.

Una part del territori és calcari, amb existència de nombroses coves, més abundants quan ens apropem i endinsem a l'alta Garrotxa. Gràcies a elles i als objectes que s'hi han trobat, sabem que els primers pobladors daten de l'Edat de Bronze, entre 1800 i 1200 anys abans de Crist.

Posteriorment sabem que hi ha hagut assentaments cèltics, ibèrics i, com ja hem dit, romans.

La documentació sobre la història de la vall arrenca del segle X i ens ha deixat a partir de llavors una empremta visible fins avui en monuments de gran interès històric i artístic.

L'ART ROMÀNIC

L'art romànic és l'expressió d'un renaixement cultural que aparegué amb l'expulsió dels musulmans de la península ibèrica. És nascut al Mediterrani i va ser propagat pels monjos de Cluny. El romànic s'estengué pel nord de la península ibèrica, seguint els camins de pelegrinació a Compostel·la. El nostre territori entra de ple dins la veritable ruta del romànic, que va des de Sant Andreu de Sureda, Sant

Genís les Fonts, Arles del Tec, Prats de Molló, Molló, Camprodon, Sant Joan de les Abadesses i Ripoll. Si bé en un primer moment la construcció romànica era d'influència lombarda, en un segon període la influència és francesa, deguda al corrent del pelegrinatge i a l'expansió dels ordes monàstics. Anem a passar llista dels monuments romànics de la nostra vall.

Monestir de SANT PERE DE CAMPRODON

És el monument romànic més important de la vall. La consagració del primer temple data de l'any 904, mentre que la consagració del nou temple és del 13 de novembre de 1169. Després de moltes expoliacions en les guerres amb els francesos, el temple fou restaurat els anys 1897 i 1933.

La nau tenia originàriament forma de creu grega, mentre que amb la reforma va esdevenir creu llatina, més allargada. Les dimensions dels braços de la creu són de 33,5 m. per 23,65 m. Té una cúpula de base octogonal, amb una altura de 15 m. sobre terra. És coronada per

un bell campanar quadrat. A més de les cinc àbsides, és de remarcar l'existència de dos originals passadissos que serveixen per donar directament accés des de la nau central a les naus laterals sense passar per la creuera. Actualment el temple serveix per diverses manifestacions culturals del poble: recepció de Reis Mags, exposició floral i concerts de música clàssica.

Al costat del monestir, es troba l'església de Santa Maria, amb elements romànics.

Església de SANTA CECILIA DE MOLLÓ

Molló està molt a prop del pas fronterer de Coll d'Ares, encara que l'obertura del pas com el coneixem avui és de dates molt recents. Està situat a una altura de 1185 m., molt amunt del riu Ritort, a uns 125 m. Dotada d'una magnífica posició, l'església de Santa Cecília s'alça a la part més nord del poble, i és visible des de ben lluny. L'església és d'una sola nau, reforçada per tres arcs. Té una àbsida rodona, amb un sol finestral.

L'entrada està formada per un magnífic portal situat a cara sud. La porta, encara que renovada l'any 1936 és d'una gran bellesa. L'element més singular, però, és el campanar, de quatre pisos. Té forma rectangular, amb finestrals

Santa Cecília de Molló.

dobles. És més obert de la part superior que de la inferior, qui sap si per equilibrar la perspectiva o per una altra causa.

església medeix 140 x 110 cm. A més del frontal, a l'església hi havia una imatge d'una Mare de Déu romànica que va ser traslladada a un museu de Girona

Església de SANT ESTEVE DE LLANARS

Llanars està situat a dos quilòmetres de Camprodon, a la vall del Ter en direcció Setcases. És a 990 m. d'altura i s'hi troba just al mig del poble l'església de Sant Esteve.

L'església fou consagrada el 10 de novembre de 1168 i està orientada a ponent. En la seva

façana, a més del portal, hi ha el campanar quadrat, amb finestrals a tots els costats. El campanar és coronat en forma de punxa.

Com a fet remarcable d'aquesta església s'ha de citar l'existència d'una pintura romànica dedicada al propi patró des dels orígens d'aquest temple.

El frontal que es pot visitar a la mateixa

"... l'art romànic ens ha deixat monuments de gran interès històric i artístic..."

Església de SANT MARTÍ DE VILALLONGA

Vilallonga és el municipi que segueix a Llanars en el camí que puja aigües amunt del riu Ter. El formen quatre pobles: La Roca, Abella, Vilallonga i Tegurà. En el mateix poble de Vilallonga hi ha l'església de Sant Martí que, tot i no ser en l'actualitat romànica del tot, en conserva l'àbsida central i una absidiola. La resta va ser modificada l'any 1784.

Santuari del CATLLAR

Entre Vilallonga i Setcases, després del pont de Tegurà, s'hi troba una vall de gran bellesa i solitud, el Catllar. A la sortida de la vall, on desemboca el Ter s'hi troba el santuari del Catllar, el més antic de la comarca de Camprodon. Té una senzillesa i sobrietat remarcables, amb un campanar d'espada de dos finestrals que corona la façana a ponent, on hi ha el portal d'accés. Té una àbsida rodona, sense ornamentació. Tant la nau com l'àbsida estan recobertes per lloses de pedra. El lloc on està situat el santuari és d'una gran bellesa.

Santuari del Catllar.

Text i fotos: Joan Vila

Temporal de vent i aigua

En aquest número el tema central malauradament ha de ser el tràgic cap d'any als Pirineus. Camprodon va ser portada de diaris i noticiaris de tot el món per la pèrdua de vides humanes a les nostres muntanyes.

El culpable, el temps... el balanç, terrible...

L'acabament del segle XX ha tingut com a protagonistes el mal temps, la pèrdua de vides humanes i un gran desplegament de forces de seguretat i representants de l'Estat a la Vall de Camprodon.

L'estació meteorològica de Camprodon ha estat testimoni d'aquestes inclemències del temps, recollint puntualment els valors dels diferents fenòmens que permet registrar. Així, doncs, podem dir que durant tot el mes de desembre van caure a Camprodon, 178 litres d'aigua per m². Els dies que va ploure més van ser el 22 i 23 de desembre amb un registre de 59.6 i 67.8 l/m² respectivament.

El dia del temporal de vent, el 30 de desembre, l'anemòmetre de l'estació meteorològica va rebre cops de vent d'una intensitat màxima de 98.2 km/h a partir de les nou de la nit. El dia va començar aparentment tranquil, a les 12 del migdia el vent era de 8 km/h, a les 4 de la tarda ja començava a bufar amb ràfegues de

67.6 km/h, i a 2/4 de 8 del vespre les coses ja començaven a pintar malament, 96.6 km/h, uns cops de vent que van provocar talls en el subministrament elèctric a la majoria d'habitatges de la Vall de Camprodon.

D'altra banda, i pel que fa a temperatures, cal destacar unes màximes sorprenents pel mes de desembre on entre d'altres, el dia 13 de desembre el termòmetre va enregistrar 13.7 °C (positius) a 2/4 de 2 de la matinada.

Aquesta inestabilitat en el temps, (dies assolellats, calor, variació de temperatures), han estat sense cap mena de dubtes les causes de la tragèdia que ha tingut com a escenari la nostra Vall. En el decurs de les properes pàgines mirarem de reflectir diferents opinions que ens permetran crear-nos una visió del que va passar el fatídic 30 de desembre on, recordem, van perdre la vida 7 persones al Balandrau i 2 al Coma d'Orri. Els muntanyencs del Balandrau anaven en dos grups,

un d'ells format per José Marí, Mª Àngels Belsa (el cadàver de la qual va estar tres mesos desaparegut) i el seu company Josep Miralles, i l'altre amb Josep Maria Vilà (únic supervivent d'aquesta tragèdia), Mònica Gudayol, Helena Fernández, Oriol Fernández, i Josep Artigas. Malauradament la llista de víctimes mortals, per sinistres a les nostres muntanyes, encara no estava tancada. El dissabte dia 20 de gener un grup de tres excursionistes que practicaven esquí de muntanya al Costabona quedaven sepultats per una allau. El balanç, novament terrible, dos morts i un ferit. Els cadàvers de les víctimes, Joan Soley i Jordi Arteaga, i el cos de l'únic supervivent, Gabriel Grau (tots ells veïns de Lliçà d'Amunt), van ser localitzats el dilluns al matí.

Núria Mayà

Des d'aquestes pàgines l'ajuntament de Camprodon, el de Vilallonga de Ter i la Mancomunitat Vall de Camprodon, volen agrair el suport i l'esforç de tots els professionals, institucions i voluntaris. Als Bombers de la Generalitat, als voluntaris de la Vall de Camprodon, als de la Comunidad de Madrid, del Govern Andorrà, i del govern Francès, a la Creu Roja Vall de Camprodon i als seus voluntaris de Muntanya, als Mossos d'Esquadra, Guàrdia Civil de Camprodon, Unió Esportiva Camprodon, Esquí club Camprodon, Jutjat de Pau de Camprodon, industrials i comerciants, i molts ciutadans a títol individual.

Foto: Bol

Per acomiadar el segle XX

Viure el rescat amb Cisco Carola, cap de bombers del Parc de Camprodon

Com es va organitzar el rescat de víctimes del Balandrau?

Primer de tot hi va haver els de Coma d'Orri, això va ser el dia 30 a les 19h. de la tarda i el rescat va durar fins l'endemà que vam localitzar els cossos d'una parella sense vida, noi i noia, dels quals ningú n'havia denunciat la desaparició, i més tard es va poder rescatar amb vida en Llätzer i en Tripiàna, dos amics que havien fet el Gra de Fajol, una parella de la que ningú havia denunciat la desaparició. Això ens va situar al dia 31 a les 15h. de la tarda. I no va ser fins a les 17h. que es va denunciar la desaparició d'un grup de persones que havien anat al Pirineu (sense especificar on). Ens van indicar cotxe i matrícula i vam alertar a tothom per començar a rastrejar els aparcaments de la nostra zona i els de la zona francesa. El cotxe es va localitzar a Tregurà, a les 11 de la nit, i per sorpresa nostra hi havia més vehicles, d'un grup de 5 persones més. L'endemà de bon matí es va organitzar el rescat; hi van participar bombers d'arreu de Catalunya, fins i tot els andorrans. L'ajut dels efectius francesos va ser vital ja que disposen de molts i molt bons mitjans, els gossos i el recco, l'aparell que permet localitzar mòbils, màquines de fer fotografies, etc.

Perquè no es va acceptar l'ajut de voluntaris?

Si et refereixes a tota la polèmica que ha envoltat aquest tema respecte a aquest assumpte t'he de dir dues coses: primer de tot, el voluntariat

d'aquí casa nostra fa tres anys que no realitzen cap rescat, a part que no sé a qui es van anar a oferir; hi havia gent més per sobre meu però personalment a mi no em van dir ni oferir res. I una altra cosa, abans d'aquest rescat se n'han fet d'altres i mai no se'ns ha ofert ningú. Que quedi clar que jo penso que són gent molt valuosa però que actualment fa temps que no participen en tasques de rescat. En segon lloc, vam comptar amb la col·laboració de mossos, bombers catalans, andorrans, madrilenys, tots ells professionals, érem entre 50 i 90 persones a diari allà dalt, i el transport es feia amb helicòpter. En cas d'emergència, ja em diràs com es podia evacuar a tothom en el menor temps possible, era un risc, per tant, posar-hi més gent (civils) era un problema. Potser molts d'aquests voluntaris tenien un gran nivell, segur que sí, però no t'hi pots jugar la seva vida.

Un cop vista la disposició dels cossos, què penses que va passar realment aquell dia?

Jo crec que tots fugien ràpid del mal temps. El grup de cinc baixaven i van travessar la carretera sense adornar-se'n, degut a la quantitat de neu i al fort vent que bufava. En un punt del torrent van veure que era millor plantar els esquís i seguir a peu i així ho van fer. L'esgotament de tot el dia els va vèncer i el fred els va matar. A més, aquesta versió queda prou clara gràcies a les explicacions que més tard va fer l'únic supervivent. El grup de tres i segons la meva opinió, un cop trobats tots els

cossos, és que devien anar tots tres junts. Segurament el vent va fer caure Mª Àngels Belsa per aquest torrent on hem estat treballant durant tants de dies. I el seu marit al veure que ella queia la va voler ajudar, però malauradament es va precipitar per un penyassegat ja que el seu cos presentava diferents lesions i hematomes propis d'una caiguda. L'altre component del grup, en veure que no hi podia fer res va continuar caminant i va morir com tots, cansat i víctima del fort fred que feia.

Malauradament aquest fet ens ha demostrat que s'ha de tenir respecte per la muntanya, però abans de sortir què hem de valorar?

A veure, tots coneixem de casos de gent del país, pagesos, caçadors, forestals... que en un dia de primavera i fins i tot d'estiu, han tingut problemes per tornar a casa. Jo crec que és força important indicar a amics o familiars on es va i per on es passarà, fins i tot deixar un planing de l'itinerari que es recorrerà, i sobretot tenir en compte que el temps és molt imprevisible. Si més no, cal consultar el temps i demanar la previsió específica de la zona que es pensa visitar, i sortir d'hora sempre és molt important.

Dies de torb, molts n'hem vist, però ara, a més, tenim la facilitat que amb vehicle es pot arribar a molts llocs per fer i practicar esports de muntanya i d'aventura i a més, tots dos, cada vegada atrauen més gent.

Núria Mayà

30 de desembre al Balandrau

Aquell matí es va llevar amb un cel tapat amb núvols alts i mitjans que, malgrat el seu to grisós, no presagiaven cap complicació meteorològica. La temperatura, molt suau per un final de desembre, però no pas res excepcional. Segurament el temps quiet i encalmat contribuïen a donar la sensació que el dia es mantindria així.

Vaig passar el matí a casa, plantant uns grèvols al jardí. Cap el migdia, semblava que el dia s'alegraria una mica: els alto-cúmols i alto-estrats, tan espessos a primera hora es retiraven cap al sud. Al nord, en canvi, s'esdevenia més clar i, per sobre del Costabona i de les esquerdes de Rojà, es començava a instal·lar la nuvolositat de retenció que precedeix l'entrada de la tramuntana: la cella blanquinosa de la barda. El vent continuava, però, estranyament encalmat. A l'hora de dinar, cap a les dues, la barda s'havia fet més evident,

més densa i més ampla. Curiosament, per sobre seu, es mantenien els cirro-estrats i s'havia trencat la tendència a obrir-se el cel. Va ser llavors, quan em vaig adonar que, malgrat el temps encalmat i la bona temperatura, quelcom s'estava gestant pel cim de les nostres serralades; i així li ho vaig comentar a la meva companya: s'està complicant el temps a alta muntanya.

No va passar molta més estona d'ençà d'aquest comentari. Encara donaven el Telenotícies del migdia a TV3 i jo estava esperant l'espai del Temps que, com que era dissabte, el presentava l'Alfred Rodríguez Picó.

Va ser així, de sobte, quan un fort i brusc cop de vent va fer-nos aixecar el cap de taula i mirar instintivament cap a fora i, tot seguit, preguntar-nos: ¿què passa?.

Passats uns instants, i després d'una pausa de calma, un segon bufarut, de nou, es va fer sentir i ens vam tornar a mirar, ara més tranquils després d'assumir instintivament que es tractava d'una tramuntanada. Una forta i sobtada tramuntanada. Què va passar aquell 30 de desembre als cims de les nostres muntanyes? Quina o quines forces tan terribles es van desencadenar perquè nou persones hi deixessin la

El vent va fer grans destrusses.

Foto: Boi.

vida en poques hores?

Les previsions meteorològiques per aquell dia, si bé no anunciaven pas bon temps, tampoc eren excessivament alarmants. Excepte la previsió que va fer l'Alfred Rodríguez Picó que anunciava "fenòmens que podien ser violents" als cims dels Pirineus.

L'anàlisi de la situació meteorològica d'aquell dia ens dibuixava una entrada d'una massa d'aire molt fred procedent de les illes Britàniques que entraria pel Cantàbric, creuaria amb molta celeritat els Pirineus i, finalment, es perdria pel Mediterrani en direcció a Itàlia.

Va ser precisament aquesta celeritat que portava la pertorbació la responsable del daltabaix: ningú s'esperava un canvi de temps tan sobtat. Les condicions meteorològiques d'aquell matí del 30 de desembre, segurament, no van fer canviar cap pla de sortida a muntanya, i tothom, confiat, va fer la sortida que s'havia proposat.

Foto: Boi.

Club Tennis Camprodon

Squash, Curset de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

Els testimonis que van viure aquella experiència parlen d'un canvi brutal en qüestió de minuts. Es va passar d'un temps quiet i relativament suau a una situació de vent huracanat, temperatures molt per sota de zero graus i visibilitat pràcticament nul·la com a conseqüència de la neu que queia i de la que arrossegava el mateix vent, barrejada amb trossos de glaç. És clar que el cos humà no pot resistir per massa temps unes condicions extremes com aquestes. Per tant, per a les persones que es

trobaven escampades per aquests cims, les primeres hores de la tarda d'aquell 30 de desembre es van convertir en un infern, per a molts d'ells, insuperable. Insuperable malauradament pels set esquiadors del Balandrau i, també, per la parella d'excursionistes que, al mateix temps, van perdre la vida, glaçats, al coll de la Coma de l'Orri. Modestament, crec que en cap cas es pot parlar d'imprudència perquè la ruta escollida pels desafortunats excursionistes era absolutament assequible fins i tot en condicions

d'un torb moderat; tampoc es pot atribuir a un equipament insuficient, perquè hauria calgut un equip especial per suportar el temporal desencadenat i ni la meteorologia del moment de la sortida ni la ruta triada ho feien imprescindible. Mala sort? Fatalitat? No ho sé. En tot cas, una evidència més del respecte que cal tenir a la muntanya i a les forces que sovint s'hi fan presents.

Joan Solà

Contrapunt

Surt una nova revista que, com sempre, ens agradaria que fos plena de bons projectes i bones coses acabades. De tot això en trobarem, però malauradament, del que més s'ha parlat en tots els llocs de conversa ha estat d'un fet luctuós a la nostra Vall.

Tothom ho recorda: durant les festes de Cap d'Any morts a la muntanya, al Coma d'Orri i Font Lletera. En el cas de Coma d'Orri, durà ben poc la recerca. Quasi passà despercebuda. Altra cosa foren els dos grups de Font Lletera. Pocs dies després, una allau al Costabona arreplega un grup de tres muntanyencs i dos d'ells varen morir. De tots ells no cal donar noms ni edat, ni cap data

personal. No cal perquè eren persones mortes en accident a casa, ens els sentim com a nostres, i a tots ens va doldre. Alguns, però, no poden evitar les conclusions fàcils. Que si en saben poc o molt, que a l'hivern no s'ha

de sortir del poble, que el temps ja es veia venir, que si la neu era glaçada o massa tova... Si em permeteu, voldria convidar-vos a una reflexió.

El matí del dia fatal, el temps era boníssim. Les previsions per a la

tarda eren de vent fort.

Ara bé, mai pots preveure l'hora exacta del temporal, ni què vol dir exactament vent fort.

La sortida des de Tegurà al Balandrau és la més curta i fàcil que puguis fer sense complicar-te la vida, i quan per qualsevol motiu vols tornar, és de molt bon fer.

El vent va resultar molt fort i va arrencar de cop, i aquella zona és especialment ventada.

Varen quedar immersos en el torb i varen buscar el

club
Golf
Camprodon

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

recer, que vol dir el clot, on la neu els va enterrar. Fins aquí la síntesi. Ara, de coses se'n poden dir moltes: que la gent del país a la primera bufada haguessin reulat, que si encara que fóssim perduts hauríem caminat mitja hora més i ens haguéssim escapat, etc.

Potser sí, però tots hem sabut de morts del país, per moltes causes, prop de la seva casa, pel fred, o un llamp, o perduts en les pròpies terres. No cal donar-hi voltes. No es poden donar les culpes a les mateixes víctimes, gent amant de la natura i, sobretot de la nostra natura. Si passegessin mirant carrers, és quasi segur que no els passaria res. Però hem de deixar que tothom assumeixi un risc calculat per disfrutar de les coses que més plaer els faci. Si aquest plaer els hi dona la muntanya, quin de més noble?

Si l'accident hagués estat dins d'un cotxe pel motiu que fos (boira, neu, massa velocitat...) no en fariem ni molt menys tant de cas. Si el vent

que va fer aquell dia hagués estat en un dia de treball, comentariem:- "Ha trencat pins aquí i allà, xemeneies, claraboies, teules..." com passa, si no cada any, molt sovint. Perquè els dies normals la gent ha de treballar i no hi va, a muntanya.

No cal demonitzar el millor que tenim, que són les nostres muntanyes.

Demano un record per tots els muntanyencs desapareguts a qualsevol cim. Amb els de casa nostra (ja em consta en pròpia carn), tots els camprodonins el tenim.

Després d'això tan gros que ha passat, hem fet prou per alleugerar en el possible la tragèdia?

Es van posar en funcionament tots els mitjans de què disposa el nostre govern, tant materials com personals, "No hi ha cap dubte".

Els efectius poden estar previstos per a les actuacions, per dir-ne d'alguna manera, "normals". Aquest cas va ser excepcional. Segurament

és imposible tenir tots els mitjans a disposició per casos fora del normal i que potser -així ho espero- ja no tornaran a passar.

En l'afany de protecció a la gent, els professionals han d'actuar sols? En qualsevol cas fora del normal i sota la seva direcció, no poden comptar a cada poble amb un llistat de gent voluntària i capaç de fer segons quines tasques?

Com han d'actuar els ciutadans en cas d'una emergència mentre no arriben els professionals? Ens mirem la desgràcia, o quan hi ha foc podem tirar galledes d'aigua?

Les ONGs només serveixen per als terratrèmols de Sudamèrica?

Queden moltes preguntes per fer, però potser en diríeu demagògiques. Si no s'ha tingut ni una xerrada per comentar els fets, deu voler dir que com està, està bé.

Amb tot, esperem que a la Vall no torni a passar un fet tan desgraciat.

Antoni Surinyach

Foto: Boi.

Temporal de vent i neu.

mòbil: 608 64 53 44

Cafè-Bar

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Canal meteorològic

Si ets dels que sintonitzen el canal de la televisió de Camprodon i més d'una vegada t'has preguntat què dimonis són aquell pilot de gràfics i sensors, tots ells apretats dins de la pantalla, ara tens l'oportunitat de desxifrar-ho i treure'n profit.

Ara fa més d'un any que està en funcionament l'estació meteorològica de Camprodon. En les pantalles del vostre televisor uns gràfics i sensors us mostren els registres del temps recollits per l'estació en temps real.

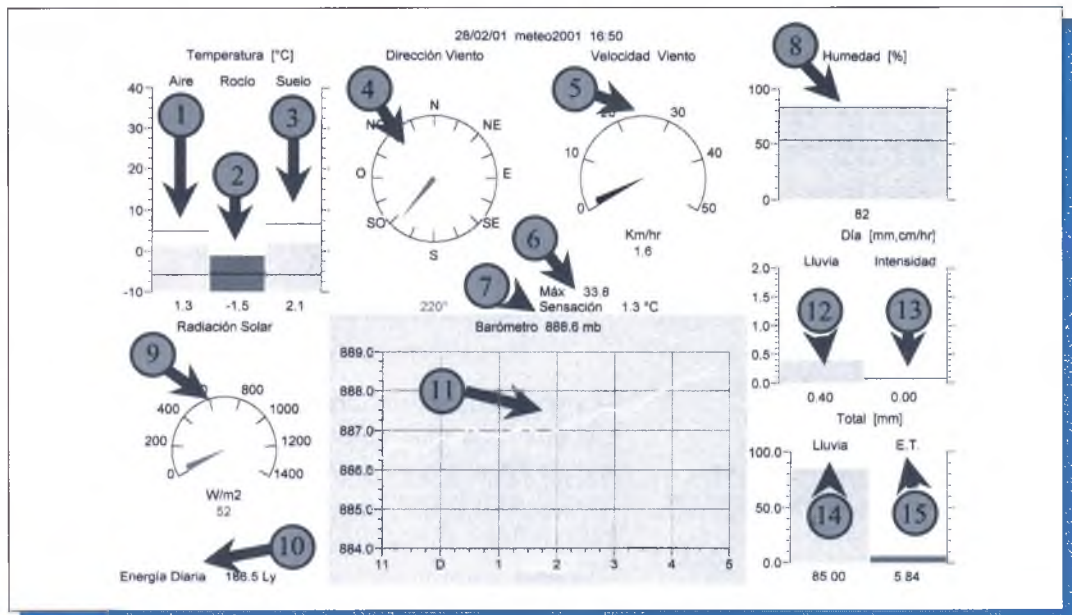
L'estació meteorològica pren registres cada 30 minuts que queden emmagatzemats i posteriorment són arxivats per poder ser consultats en qualsevol moment.

Així doncs es poden consultar 48 dades recollides en diferents espais horaris d'una mateixa jornada.

A continuació us mostrem la imatge que podeu veure en el vostre aparell televisiu:

EXPLICACIÓ DE L'ENUMERACIÓ DEL GRÀFIC METEOROLÒGIC:

- Nº1-Temperatura de l'aire- mesura la temperatura exterior de l'aire.
- Nº2-Temperatura de rosada- mesura la temperatura a què es condensa l'aire, depenent de la temperatura de l'aire i la humitat del moment.
- Nº3-Temperatura de la terra- mesura la temperatura del sòl.
- Nº4-Direcció del vent - aquesta pren fins a 8 noms diferents depenent de la direcció en què bufa:
N- Tramuntana.
NE- Gregal.
E- Llevant.
SE- Xaloc.
S- Garbí.
SO- Migjorn.
O- Ponent.
NO- Mestral.
- Nº5-Velocitat del vent- registra la velocitat del vent en Km/H.
- Nº6-Max. Velocitat del vent- mesura la velocitat mà-

- xima assolida en el decurs d'un dia.
- Nº7-Temperatura de sensació - mesura com la velocitat del vent afecta la nostra percepció de la temperatura de l'aire.
- Nº8-Humitat-registra la quantitat de vapor d'aigua que hi ha en l'aire.
- Nº9-Radiació solar- mesura

- la intensitat de la radiació solar que arriba a la superfície de la terra.).
- Nº10-Energia diària- és la potència de la radiació solar expressada en "langleys". Valor que representa 11,622 wats/hora/metre quadrat.
- Nº11-Baròmetre- mesura el pes de l'aire, que fa l'atmosfe-

- ra, sobre la superfície de la terra MB= Mil.libars.
- Nº12-Pluja del dia- registra la quantitat de pluja caiguda en un dia, en litres per metre quadrat.
- Nº13-Intensitat/dia- mesura la intensitat de la pluja que cau en mm/h.
- Nº14-Total anual- acumula la pluja caiguda des de

- l'inici de l'any.
- Nº15-E.T. evapotranspiració- mesura en l/m2 la quantitat de vapor d'aigua que combina la quantitat d'aigua de tornada a l'atmosfera per transpiració, depenent de la temperatura de l'aire i les condicions d'humitat.

Joan Reixach

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRDON

Restaurant
LA MURALLA

Especialitats en Peix

Tel. 972 74 09 00

Martí Magret:

"El negoci és un sacrifici constant"

En Martí Magret accepta, no sense una desconfiança inicial, parlar amb aquesta revista. L'empresari i ex-alcalde de Camprodon diu que no li agrada tocar "coses personals" i que no és amant de "l'autopropaganda, ni tampoc de la polèmica". Contesta les preguntes una mica secament, amb contundència, i en algun moment, després d'un llarg silenci meditatiu, aconsegueix de desmuntar, amb astúcia, alguna qüestió. Vol transmetre per damunt de tot un tarannà positiu, de lluitador, acabar amb el que anomena "la dinàmica del fracàs", i deixa entreveure que ha hagut de suportar prejudicis i malesintencions. És nascut a Camprodon el 1933, està casat des del 1962 amb Dolors Martínez, també filla de Camprodon, amb qui ha tingut tres fills, i té quatre néts. El seu avi, Martí Magret, va començar fent de fuster i va muntar un petit negoci de fusteria, torneria i serradora a Enllà Ter. Allò va ser l'embrió de l'empresa, la serradora on treballen una vintena de treballadors, que és la seva vida. Als quinze anys va estudiar Comerç amb els *Hermanos*, a la Salle de Manlleu. Explica que la fusta la porten del Ripollès, la Cerdanya i França, "un radar d'uns 70 km."

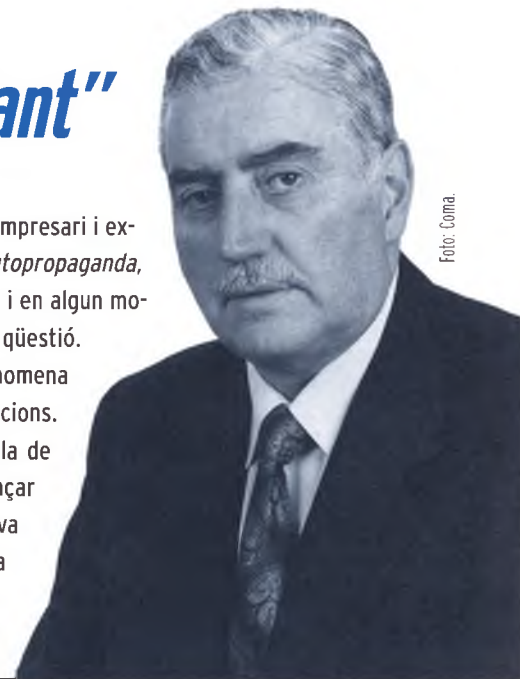

Foto: Coma

-No sé si li haig de dir Sr. Magret, Magret, o Martí.

-Martí o Magret.

-I els treballadors?

-El mateix.

-Potser el dubte ve que se'l veu molt pels carrers, als bars, parlant amb la gent.

-Sí, hi ha gent més tancada, gent més oberta. Sí, m'ha agradat estar amb la gent.

-Per portar una empresa, s'hi ha d'estar molt a sobre?

-A tota empresa s'hi ha d'estar molt a sobre. S'hi ha de ser. Avui dia és difícil i per tant s'hi ha de ser. S'ha de superar amb productivitat. És un món competitiu, tothom ho té difícil. Tu a la teva feina igual, no?

En poden posar un altre. El que vol subsistir hi ha de ser. No és nou, ja se sap això. El que no hi és se'n va a l'aigua.

-És una feina sense horaris?

-És una feina molt constant. El negoci l'hem portat durant molts anys el meu germà i jo, i ara el meu germà i el meu fill Joan.

-Està reconegut l'empresari?

-A vegades, sí, i a vegades, no. L'empresari ha de tenir la satisfacció personal d'haver fet això, no pas que li reconeixin. És com tot a la vida, la satisfacció d'haver fet alguna cosa.

-Pel treballador, l'empresari és com un Déu, que dóna feina, o un enemic?

-Ni una cosa ni l'altra. Si tu no tens feina, i algú te'n dóna, et treu d'un "apuro". Però no és cap extrem. No és agradable, aquesta pregunta. En algun moment hi pot haver diferències, però no va per aquí.

-En un debat radiofònic es plantejava si és possible ser un empresari d'èxit i tenir una ètica. Què en pensa?

-Pot ser compatible una cosa amb l'altra.

-Li ha interessat fer diners?

-S'ha de mirar que una empresa guanyi diners per conservar-la. Perquè hi ha temporades bones i temporades dolentes. Per damunt de tot s'ha de mirar que l'empresa es mantingui.

C. Ventura

Consultors, S.L. Carrer Freixenet, 6. baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero

Economista

FISCAL

LABORAL

MERCANTIL

COMPTABILITAT

-Els diners són per utilitzar-los?

-Sí, s'han de comprar màquines, renovar. Una empresa ha de tenir una solidesa, perquè hi ha moments bons i dolents, i quan es viuen els dolents, s'ha d'anar endavant. El negoci és un sacrifici constant.

-El treballador en general és agraït o més aviat es queixa? Mira més els seus interessos o els de l'empresa?

-Tot això és molt delicat. El treballador compleix, fa la seva part, el tracte és més de tu a tu. No hem de ser paternalistes.

-Els poders autonòmics, estatals faciliten les coses o posen pals a les rodes?

-Hi ha moments de tota manera. Últimament hi ha nous organismes, noves lleis, que fan difícil que les empreses puguin complir tots els requisits que se'ls demana, sobretot les empreses petites.

-Els contractes han de ser flexibles?

-Hi ha empreses que en moments dolents, si no haguessin hagut de fer front a contractes antics, haguessin sobreviscut. Avui es tendeix a flexibilitzar els contractes, per aprenents, a temps parcial. I això afavoreix tothom.

-L'empresa petita ho té més difícil?

-Sí. Ha de fer el mateix que l'empresa gran i un empresari no dóna per tant. Cada vegada l'empresari té més deures a complimentar envers l'administració.

-I l'Ajuntament? Ajuda o posa entrebancs?

-Tampoc hi tens tants tractes.

Tenen competència per algunes coses.

-Vostè ha manat molt a l'Ajuntament.

-Des de la transició. Vaig ser alcalde del 1975 al 1979.

-I abans també manava. I també es diu que ha manat molt des de l'ombra.

-He sigut regidor molts anys, 11 o 12 anys, i alcalde 4 anys. Hi he estat cap a quinze anys. I es van fer coses. Vam fer el gran Camprodon, que es quedava petit, amb Freixenet i Beget, es va constituir la Mancomunitat de la Vall de Camprodon, treballant amb tots els alcaldes. Quan era conseller comarcal vam redactar el primer pla comarcal de muntanya.

"La política és com una droga. Quan t'hi fiques ja no en surts."

Jo hagués pogut ser diputat però mai he volgut deixar l'empresa"

-En l'anterior número del CampRodó vam recollir una versió sobre la polèmica de la compra del Casal Camprodoní, en comptes de la reconstrucció del Casino cremat el 1966. Vostè estava a la junta que va optar per comprar el Montblanc, que acull l'actual cinema. Quina és la seva versió?

-Jo sóc l'únic que queda viu de la junta que es va crear. En Josep Maria Monells era el president, en Joaquim Soler, el farmacèutic, en Josep Maria Güell, l'alcalde, en Ramon Casanovas, en Rossendo Sala, i en Ricard Claret. La junta

que hi havia va donar el suport.

D'això fa molts anys i encara alguns no ho han acceptat. Va ser una operació de molt risc, perquè la finca era molt gran i cara; estava molt ben situada. La junta es va fer responsable de tirar allò endavant, i vam aconseguir pagar-ho amb la taquilla. Amb aquesta operació vam evitar que un cinema privat es reobris, vam comprar la possible competència. Vam aconseguir un pavelló poliesportiu a canvi, subvencionat al 75 per cent, que durant 30 anys ha fet un servei al poble, per les escoles, per fer-hi les sardanes quan plou, etc... Ara tenim el millor local de la vila, quan el veig encara penso que n'estic molt satisfet. I quan tants cines han tancat, aquest aconseguix fer diners, gràcies a les bones gestions de les juntes que han vingut després fins a l'èxit de l'actual. Això demostra que la vam encertar.

-Però es diu que l'ambient de l'antic Casino no es va tornar a recuperar més.

-És que abans no hi havia res més, no hi havia cotxes ni tele. El cine ho era tot. Aquests locals van decaure a tot arreu.

-I la decisió de comprar el Casal no es va votar.

-Moltes coses es fan sense votar. Hi havia algú en contra però el sentiment de la majoria era a favor. Els qui estaven en contra van acceptar el preu de la compra i un compromís de la junta de quedar-s'hi cinc anys, cosa que es va complir. Hem de trencar la dinàmica del fracàs. Hem de reconèixer les coses positives.

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPIGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

-Hi ha dos Camprodots?

-A mi no m'agrada pensar-ho. Hi ha eleccions, les guanyen uns o altres. Però això, més enllà dels partits polítics no ho sabem.

-El seu itinerari polític passa per alcalde, després per Centristes de Catalunya-UCD i ara Unió Democràtica.

-Sí, des de fa 18 anys. Sóc membre del consell nacional. I hi ha dos butlletins escrits amb la gestió del que es va fer a l'Ajuntament.

-Té sentit mirar cap a enrere, els anys d'abans de la democràcia?

-A l'Ajuntament jo, com altres persones, hi vaig ser amb el mateix esperit amb què em vaig posar a d'altres juntes. Sempre amb ganes de servir la vila.

-És catalanista?

-Em considero del país on he nascut, i defenso el país, Catalunya i Espanya. Tots volem el mateix, que el poble vagi endavant, que la família vagi

endavant, que Catalunya vagi endavant.

-Com veu l'economia del poble?

-Bé. Hi hauria d'haver alguna indústria més, això sí.

-Es construeix molt. Camprodon acabarà essent una colònia de Barcelona?

-No. Els pisos que es construeixen donen feina, també indirectament, amb el manteniment. I el qui hi té un pis queda arrelat aquí. Un bloc de pisos nou és com una fàbrica. S'ha de potenciar, hi ha gent que tindrà més feina.

-Es diu que li agrada molt saber, que parla molt amb la gent per saber com els hi van les coses.

-Qui ho diu això, qui ho diu?
Fa gràcia...

-L'Ajuntament ho fa bé?

-Això demana-ho a l'oposició. Són ells que ho han de saber. I hi ha una pregunta que no m'ha fet, senyor periodista.

-També n'hi ha alguna que no m'ha contestat. A veure, quina?

-Sobre la possibilitat que la Vall de Camprodon sigui comarca.

-Digui. Hi està a favor?

-És un tema molt important, hauríem d'estar tots molt sensibilitzats. Seria una gran cosa per la Vall de Camprodon. Ens donaria més presència, categoria, una seu administrativa. Podria suposar un desenvolupament important per tota la Vall.

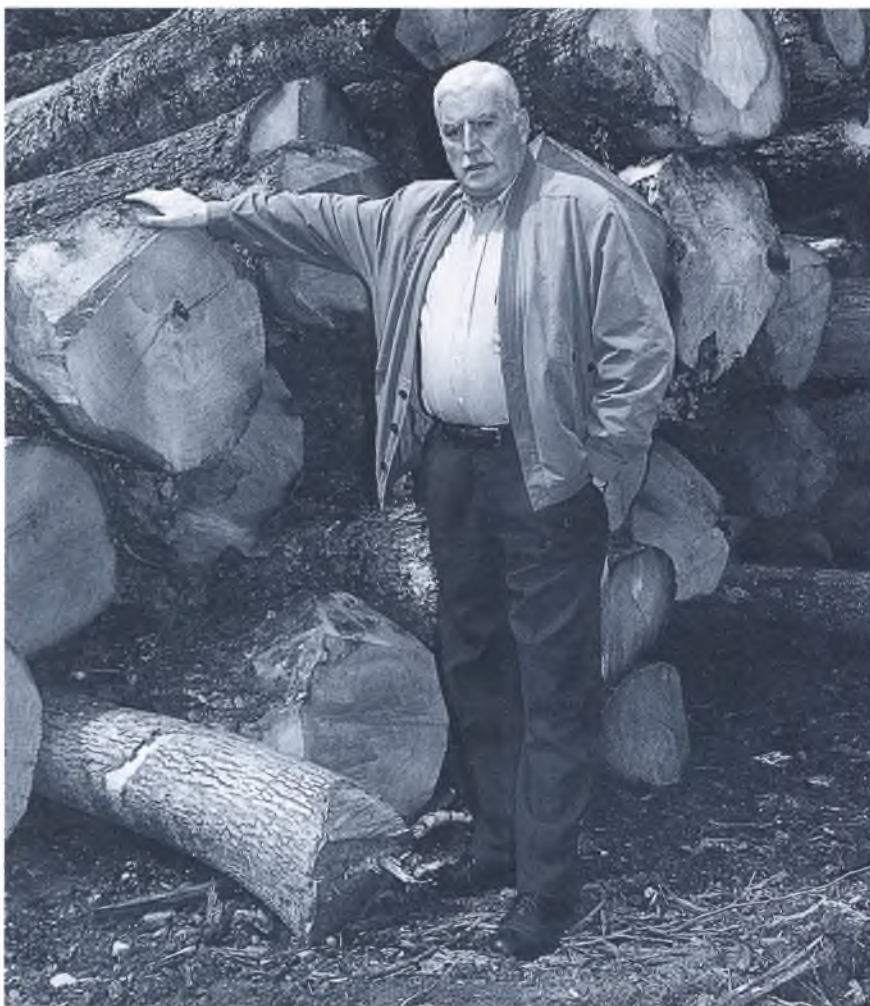

Foto: Coma.

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS i
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

Foto: Coma.

QÜESTIONARI PERSONAL

Una cançó: *Ahir, amb una colla d'exalumnes dels Hermanos de Manlleu vam cantar La Moreneta.*

Una pel·lícula: *Lo que el viento se llevó.*

Un polític: *Josep Antoni Duran i Lleida.*

Un llibre: *Algun de Josep Pla.*

El dia més feliç: *Quan em vaig casar i el dia que van néixer els meus fills.*

El més infeliç: *La mort de la meua filla.*

Allò que el subleva: *La mentida.*

Virtut principal: *Això ho han de dir els altres.*

Defecte principal: *Molts. Una persona se'n reconeix molts.*

Quan ens morim...: *Jo voldria creure que hi ha alguna cosa més.*

El pitjor problema del món: *N'hi ha molts. La misèria, la gent que pateix gana.*

Per seduir una senyora...? *Això té varies interpretacions, jo sóc casat. Amb la meua dona va ser el feeling del temps.*

De classes sempre n'hi haurà: veritat o mentida? *Veritat. Sempre hi haurà el manobre i l'arquitecte, el ministre i l'alcalde.*

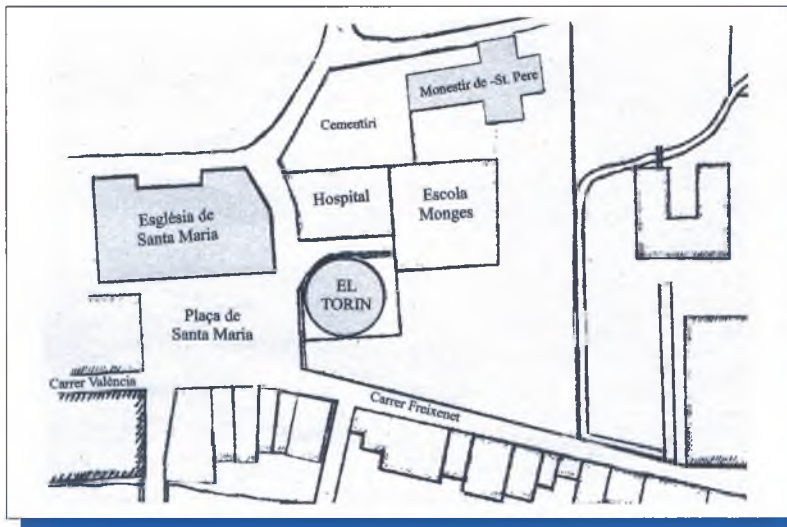
Manel Guitart

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Plaça Santa Maria, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

Camprodo

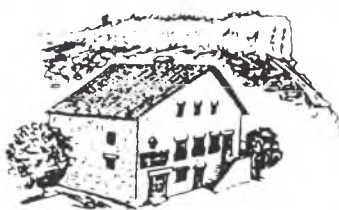
Detall d'un plànol de Camprodon de 1904.

Agafa-t'ho bé, si continues llegi
una gran afició per les "corrida"
inaugura així una secció a

A vegades no hi ha res més mentider que un bon tòpic. Recordo que per allà la dècada dels cinquanta era una dita bastant corrent a França que el plat fort dels espanyols el formava el bacallà sec, després de posar-lo en remull, i les arengades. En la dècada següent, quan va començar això del turisme cap al nostre país, vaig veure escrit en més d'una revista d'aquelles de gran tirada de la nació veïna, que a Espanya només s'hi podia venir a buscar «sol i toros» un altre tòpic que durant força anys va estar molt en voga. Aquí intentàvem defensar-nos posant-ne en marxa un altre: —Es veu que no han estat mai a Catalunya...! I a Camprodon més, perquè ens semblava que la raó era tan a la nostra part que no tenia contradicció possible. La nostra Vall és un país en què plou molt i de «toros» res de res. Quant a pluja els pluviòmetres canten, i ningú els pot desmentir. Però de «toros», molt de molt. Camprodon havia estat durant una llarga tirallonga de temps un poble

entusiasta de primera línia de la tauromàquia. Com va començar l'afició? No ho sé. Però en la Capsa dels documents de 1810 de l'Arxiu Històric Municipal existeix un croquis amb les instruccions per muntar una plaça de braus de posa i treu, que al llarg de molts anys la trobem instal·lada enfront de la casa de la Vila. Com pot ser? — es poden preguntar molts camprodonins de l'actualitat — que els nostres avantpassats fossin amants d'un espectacle que ara sembla tan impropï del nostre país? Algun catalanista capcalent pot justificar-ho raonant que l'engrescament havia nascut com a demostració del nostre amor a la terra i sobretot, sobretot això, per portar la contrària a l'infaust Felip V, el de la Llei de Nova Planta, que n'era un enemic acèrrim, tant que el portà a prohibir durant molts anys «la fiesta» a tot el seu regne. Doncs sí, a casa nostra era tanta l'afició que hi havia, que ni les

circumstàncies més greus impedièn que per qualsevol festa i motiu es celebrés alguna «corrida». En plena Guerra del Francès, en la primavera de 1812, desafiant les forces enemigues que algunes vegades havien fet acte de presència a Camprodon, se'n feu una d'extraordinària en honor de la Constitució de Cadis i dels que l'havien proclamat en el mes de març. Com a mínim se'n celebraven dues cada any, una per Sant Patllari i una altra per Sant Víctor. Són moltes les factures de fusters que ho certifiquen: «...»26 de setembre de 1816 En Benet Colldecarreras ha rebut 5 pessetes pel treball de muntar els cadafals de l'última corrida... Algunes devien ser extraordinàries, perquè l'Ajuntament s'hi gastava els diners com si els hi regalessin, tot i que en aquell temps mai en va anar sobrat. En la que va tenir lloc per Sant Patllari de 1821 tot el públic que hi acudí fou obsequiat amb bescuits, xocolata, coques, orxata i altres refrescos.

Can JOANIC

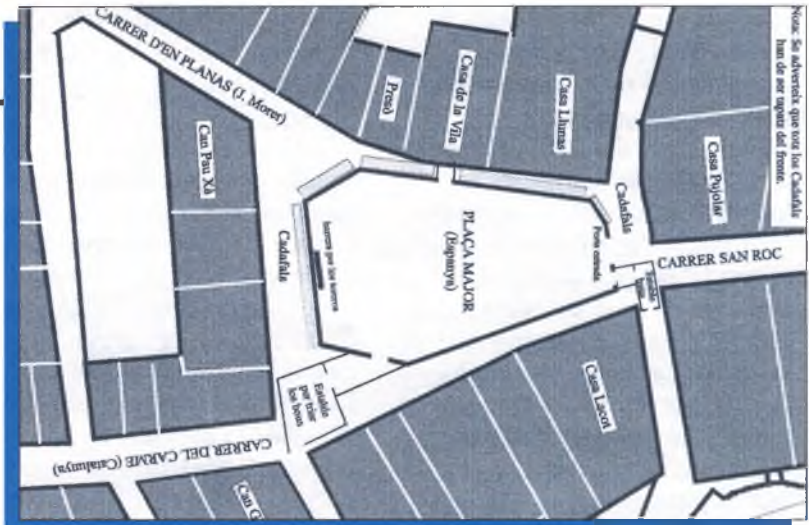
HOSTAL
RESTAURANT
BAR

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

¡ Toros...!

abràs que a Camprodon hi havia
s" de toros. En Manel Pujol,
renada "el pas del temps".

"Plaça de toros" de posa i treu segons un croquis de 1810.

Per les festes del 21 de juny de 1850 hi ha una altra factura de les despeses que em va cridar l'atenció: «Por el lazo pintado del Sr. Alcalde para el dia de la corrida . . . 28 reales i 8 dineros» Segons sembla a l'últim toro de la tarda se li posava un llaç entre les banyes i el jovent del poble es disputava per veure qui tenia més «nassos» de treure-li. El que no sé és si li donaven un premi o no.

En el 1855 l'Ajuntament es va cansar de pagar fusters per muntar i desmuntar la plaça de braus, i, malgrat que les finances li anaven força malament, va prendre la decisió de fer un «Torin», diuen textualment els papers de l'època, de pedra i calç per acabar d'una vegada amb aquell fer i desfer de no acabar mai.

Davant de l'Abadia hi havia un hort, que des que els monjos havien abandonat el Monestir, el 1835, unes quantes persones de la població se n'havien apoderat per fer-hi les seves collites particulars de verdures.

El primer que calia fer era treure als agricultors ocasionals d'aquells terrenys, abonant-los, això sí, l'import de la collita que es fes malbé.

Amb el camp net de cultivadors es va posar mans a l'obra i abans de finalitzar el 1856 el «Torin», així se'l va batejar, era un fet visible i palpable. Camprodon ja tenia plaça de toros de veritat.

Llegint el llibre «Una Campaña Eclesiàstica» de Mn. Tresserra, d'aquell sacerdot que va morir excomunicat, i que no podia veure ni en fum de sabatots a les monges del Sagrat Cor de Maria, em va sorprendre que a totes les nenes que anaven a la seva escola els digués «niñas toreras». Vaig pensar que la ràbia que portava a les mestres la volia fer extensiva a les alumnes i per això invariablement els adjudicava aquell nom tan impropï. Anava equivocat.

Després del fracàs de la primera escola per a nenes que es va posar a la Vila, cap a l'any 1850,

l'Ajuntament decidí fer un tracte a les monges del Sagrat Cor d'Olot perquè vinguessin a Camprodon per fer-se càrrec del nou Hospital que es volia posar en l'antiga casa de l'abat del Monestir i en la qual també hi cabria un col·legi per a nenes.

El 20 de febrer de 1859, després d'un llarg estira i arronsa, l'alcalde de Camprodon i la superiora de les monges del Sagrat Cor de Maria varen arribar a un acord. Una de les clàusules del contracte estipulava que el futur col·legi de nenes necessitava un pati per «esbarjo» de les alumnes i, en no tenir altre cosa per oferir, l'Ajuntament es veié obligat a cedir l'ús de la plaça de toros, reservant-se com a mínim dues festes a l'any: la de Sant Patllari i la de Sant Víctor. Així fou com les nenes per sortir a «l'esbarjo» de cada matí i tarda ho fessin a la plaça de braus que tan sols feia tres que anys s'havia estrenat i així fou com Mn Tresserra va batejar de «niñas toreras» a les alumnes de les monges.

Però de veritat, de veritat, sí que

Distribuidor de Gas-oil C

Tel. 972 74 12 07

Gaster SL

Al Ripollès

Sempre al seu servei

n'hi varen torejar de «Niñas Toreras» en el «Torin» de Camprodon. I més d'una vegada. L'estrena de «mujeres con traje de luces» es féu el dia 29 d'agost de 1899. El cartell s'anunciava així: Matadora: Josefa Molas (Josefinita); banderilleras: Julia Carrasco, Maria Soriano i Asunción Rivera. En el mateix cartell es recomanava al públic que no convidessin amics de fora, perquè segurament no s'hi cabria. L'èxit fou total i la recomanació va ser encertada, perquè no s'hi va cabre. L'èxit va pujar tant al cap dels organitzadors que els féu programar per a l'estiu següent i en festes senyalades, 16 i 17 d'agost de 1900, dues «corridas» amb «niñas toreras». Si podia ser les mateixes de l'any anterior, que tant havien agradat. Les mateixes no fou possible, la «Josefinita» sembla que ja no torejava. La matadora del grup era la Maria Soriano (Sorianita) que segons es veu en un any havia augmentat de categoria, acompanyada de noves banderilleras: Isabel Gerro, Francisca Diaz i Rosita Jardín. Els castellans diuen que «nunca segundas partes fueron buenas» i aquesta vegada es va confirmar el refrany. La «corrida» del dia 16 fou una presa de pèl tan grossa, que a tota velocitat es va anul·lar la del dia següent. Una altra «corrida» de la qual se'n va parlar força temps fou la que varen organitzar un grup d'estiuejants bromistes que s'autoanomenaven «El Casino de la Llauna». Fou una festa en pla de conya en què el públic s'hi va divertir molt. Tingué lloc el dissabte 17 d'agost de 1901.

Però no us cregueu que el «Torin» de Camprodon només s'alimentava de plats estranys i exòtics, no. No direm que hi hagués desfilat un «Bombita», la màxima estrella en aquells moments de la tauromàquia mundial, malgrat que passava els estius a Camprodon festejant una Rigordosa, (que amb el temps seria la seva esposa,) però si toreros d'una certa fama com en Juan García (El Turballos), en Juan Lateche (Pintaíto), Ernesto Vega (Rigueiro) i sobretot en Juan Romero (Romerito).

Però en la vida tot té el seu principi i la seva fi. Al «Torin» de Camprodon també li havia d'arribar el final de la seva existència. En el 1908 hi ha a l'Ajuntament diverses denúncies de veïns de la Plaça de Santa Maria queixant-se que alguns joves «zulús» (avui els dirien «gamberros») s'han apoderat del «Torin» per jugar-hi a cartes, beure i qui sap quines coses més. L'Ajuntament intentà posar-hi remei però segurament no ho devia aconseguir, perquè a aquest problema s'hi havia afegit el fet que l'estructura, sobretot la part de fusta, amb el pas del temps, s'havia deteriorat notablement i li calia una forta inversió per tornar-la a fer

operativa, la qual cosa fa decidir al Consistori a principis de juny de 1910, enderrocar-lo i portar les runes per eixamplar el passeig de la Font Nova que una riuada havia encongit. Amb aquest fet no es posà, però, fi a les «corridas de toros» a la Vila. A finals de la dècada dels 40 i a principis del 50 en Franco, tement una invasió de les forces aliades per a posar fi al seu règim dictatorial, va ordenar que tot al llarg de la frontera es fes una línia defensiva de fortins de ciment armat.

A Camprodon hi arribaren dos batallons d'«Ingenieros Zapadores» que es varen posar mans a la feina. Segurament entre els seus Caps hi devia haver algun entusiasta de «la Fiesta Nacional» perquè a la primera celebració de la Patrona, amb els encofrats dels fortins féu muntar a prop del Camp de la Vila un «corso taurino» com aquells que s'havien fet 150 anys abans a la Plaça Major, que avui en diem d'Espanya.

El primer cop va anar bé, el segon també... Però el tercer, o els encofrats s'havien fet vells o estaven mal posats, el cas és que el toro va ficar les banyes entre el fustam fins a fer-hi un forat per on va fugir en direcció a la població. L'alarma dels espectadors us la podeu imaginar.

La «última res brava» de l'última «corrida de toros» que ha tingut lloc a Camprodon va acabar de la manera més inesperada i anormal que es pugui rumiar: Cosida a trets per la Guàrdia Civil dintre dels carrers del poble.

Manel Pujol

Foto: Coma.

**MATERIALS PER
A LA CONSTRUCCIÓ**

varis

Gaster s.l.

Pla de Sant Ramon, 3
17867 Camprodon (Girona)
Tel. 972 74 12 07

Personal i transferible

Venim sols i marxem sols

Vaig coincidir en un enterrament amb un company (que no és de Camprodon) a l'església de Santa Maria (ben mirat, tant ell com jo, les úniques vegades que ens hi acostem és per a enterraments). Després vam anar a fer un toc en un bar, i parlant, parlant, van sorgir una sèrie de comentaris sobre enterraments i tot allò que els envolta.

Vam observar l'austeritat que s'hi respira, sobretot, la de l'altar de l'església. L'altar és net, a cada costat un púlpit, al darrera, la Sagrada Forma i, al damunt l'Ascensió de Maria (la Mare de Déu pujant al cel), una mica sola. *L'enlluernament* està al seu punt i els bancs són adients.

Però del que va quedar més sobtat el meu company va ser que les dones, dins l'església, es possessin en un costat i els homes a l'altre. Li vaig dir que, excepte a la Vall de Camprodon, que jo sàpiga, no es fa en cap altre lloc; igual que passar la bacina; o la desfilada de la gent davant els familiars.

Mentre preniem una aigua del Carme (un altre dia en parlarem) li vaig comentar que era la primera vegada que assistia a un enterrament oficial pel nou rector, del qual havia sentit a dir que feia els oficis molt llargs. Vam coincidir que això estava molt bé, que deu ser el que s'ha de fer. Més aviat es tracta que els feligresos estan acostumats a complir però, amb la condició que sigui ràpid. No ens vàrem atrevir a dir que en aquests

Il·lustració: «Barraca»

temps, potser la fe és molt dèbil. Va quedar sorprès també que el tanatori municipal, que ja porta uns anys funcionant, hagués tingut, contra tot pronòstic, una acceptació gairebé total. Tenint en compte que en moltes poblacions molt més grans, encara no tenen aquest servei, va considerar que havia estat un bona prestació per a la població. No cal recordar els avantatges d'un tanatori, tant els higiènics com els legals (ara als que moren a un

“... era la primera vegada que assistia a un enterrament oficial pel nou rector, del qual havia sentit a dir que feia els oficis molt llargs...”

hospital fora de Camprodon els poden pujar el mateix dia, mentre que abans ho feien just al moment de l'enterrament), però sobretot per la tranquil·litat dels familiars, que s'estalvien el pelegrinatge de la gent

a la casa mortuòria. Era com un caixer obert les vint-i-quatre hores, quan moltes vegades el que vols i necessites és intimitat i tranquil·litat.

Tornant als enterraments, em va demanar si se'n feien de civils. Jo diria que no. Potser cal que ho faci algú primer, i després n'hi hauran més, suposo, però de moment, sembla com si el fet que no hi hagi un lloc adient per fer-ho, o aquesta mena de por que tenim a la mort ho impedeixi.

No sabem si hem evolucionat molt o poc amb això dels enterraments, em refereixo, clar, a les formes, a la manera d'escenificar-ho. Al capdevall no sé quina importància té la manera de dir adéu als morts, ja que com bé diu K. Prochownik: “venim sols i marxem sols”

Ens ve a la memòria que fa poc, ens va deixar l'extraordinari músic Josep Maria Bardagí. A l'enterrament civil que se li va fer, un dels que va parlar en el seu comiat va ser l'excapellà Carles Flavià. Va dir que en Bardagí, durant la seva malaltia, i en una davallada greu en la que es diu que ja era a l'altre costat, li va comentar que havia estat allà dalt i que estigués tranquil, que no hi havia res.

Vàrem acabar-nos l'aigua del Carme, el meu company va marxar i jo vaig anar a dinar mentre m'adonava que ja ens fem grans (d'edat).

Joan Anglada

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Crta. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

ISRAEL

Sílvia Planas i Marcé
Camprodon, maig de 2001

Les comparacions sempre han estat odioses, malgrat afirmar-ho sigui caure, altre cop, en el tòpic. I quan s'han inscrit en l'entorn o en el marc dels fets històrics, han estat i són doblement odioses. No es poden obviar les realitats, com tan fàcilment sol fer-se. I les realitats, quan parlem de fets o d'esdeveniments històrics, són diverses. Perquè diversos són els homes i les dones que els viuen, diversos els entorns i les societats, diverses les causes i els efectes. Diverses són les penes i les misèries que condueixen a un desastre històric, malgrat en molts casos tinguin punts en comú. Diverses són les pors i els sentiments, diverses les angoixes i les persecucions que condueixen la gent a la desesperació. El mal i la tristesa tenen molts i diversos rostres, i sempre poden ser entesos i observats des d'un angle nou i diferent.

Quan un dia de començaments de l'any de Crist de 1095, a la ciutat francesa de Clermont –Ferrand, un papa, Urbà II, va convocar les multituds ansioses d'una sortida tant espiritual com real que les salvés de la seva pròpia misèria, va arengar-les amb el crit terrible de “!Déu ho vol!”. Grapats de miserables, morts de por i plens d'un odi mil·lenari, es varen llançar al buit en aquella lluita estúpida i irreal, i varen emprendre una ruta que, a través de la pobra i malmesa

Europa, els havia de conduir a Jerusalem i a la salvació. Pel camí, varen cuidar de guanyar-se un trosset particular de Paradís, donant mort a qualsevol jueu que se'ls posés al davant. Varen morir milers de persones, i Europa es va tenyir de sang.

Les Creuades varen mantenir-se com un objectiu de la sacra Europa durant més de tres-cents anys.

Varen suposar la mort de moltes dones, infants, homes que no sabien per què morien d'aquella manera, i varen ser una trista fita per la història d'un continent que es deia cristià. Però aquella absurda i terrible realitat no és comparable amb el que va esdevenir-se en els regnes hispànics a les darreries del segle XV, quan damunt de Castella, d'Aragó, de Navarra, de Mallorca, de Catalunya, planava indigne l'ocell fosc i angoixant que va ser el Sant Tribunal de la Inquisició.

Són dos fets que pertoquen a dues realitats, a dos entorns distints: l'Europa central dels segles XI i XII l'un; l'Europa mediterrània, hispànica, del segle XV, l'altre. Potser fóra necessari analitzar millor cadascuna de les situacions i realitats, abans d'intentar establir unes comparacions que, a més a més, són del tot innecessàries.

La història ensenya, és ben cert, però la història no té, en si mateixa, la intenció de convertir-se en un consell moral o en una manera d'evitar nous desastres. La història

és, gràcies als déus, molt més neutral que no pas els homes que la fan. És implacable, i prou. Dir que cal referir-nos al passat per aprendre allò que no hem de fer ni de voler que es repeteixi és, a aquestes alçades i donat com està el món, una absurditat fins i tot hipòcrita. Entre altres coses, perquè està ben demostrat que no aprenem dels errors passats, sinó que les nostres societats actuals els segueixen cometent, en la mateixa mesura i amb la mateixa intensitat.

El Tribunal de la Santa Inquisició va perseguir durant més de quatre-cents anys els fills i les filles de la divergència. La tradició i la fe dels antics fills d'Israel varen quedar malmeses i varen ser ofegades en aquesta nostra península, sota tortures aberrants i angoixes sangonoses. Però tampoc no podem comparar, com a vegades s'ha volgut fer, aquest fet horrorós amb un altre d'igualment terrible i apocalíptic, la mort de sis milions de persones a mans de la bogeria racista dels nazis. Auschwitz no fou el mateix que les presons del “Santo Oficio”, Hitler no era Torquemada. Ni una cosa ni l'altra, ni cap d'aquells dos éssers cruels i psicòpates tenen cap mena de disculpa ni cap mena de justificació. Però, altre cop, som davant de fets diferents, molt diferents. Perquè responen a situacions, entorns i realitats distintes. I els homes i les dones

FUSTERIA

Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

que els varen produir i els varen viure eren també distints. Quan el mes de maig de 1948 les Nacions Unides varen declarar l'Estat d'Israel, potser un grapat de dones, d'infants, d'homes que havien sofert l'indescriptible, allò que les paraules dels homes no saben, ni poden, ni gosen explicar, potser aquells varen sentir-se lleument alleujats en la seva por i en la seva misèria. Era de justícia que una terra acollís a tots aquells que havien sofert tant i que no tenien ja ni terra, ni ànima, ni llàgrimes per plorar-ne la pèrdua. Palestina va ser, llavors, Israel. I altre cop, nens, dones, homes sense

culpa van tornar a sofrir, a patir, a passar pena i misèria i a ser tractats injustament. Aquest és, però, un tema massa difícil, massa enganyós, per a ser tractat en quatre ratlles i sense un coneixement absolut i clar de tot el que l'ha produït o el produeix. Però sí que es pot, simplement, tornar a fer la mateixa observació anterior: no serveix, comparar. No és viable, no és just. Israel no és, ni serà mai, Auschwitz, així com Auschwitz no fou mai una presó inquisitorial, així com la foguera que va aixecar Torquemada no fou mai el mateix que la sang vessada pels soldats de Crist, en nom de Crist, matant

jueus camí de Jerusalem...Els errors dels homes i de les dones es repeteixen constantment en aquesta nostra pobra història, però els sis milions de morts, els infants que no varen arribar a saber mai què era la vida, els ancians que varen morir en la desesperació, les mares i els pares que varen esqueixar-se i trencar-se per sempre més quan la mort terrible i estúpida s'enduia els seus fills; tots ells mereixen alguna altra cosa, mereixen un molt més gran respecte, mereixen, com a mínim, que no perdem el temps amb absurdes, estúpides, il·lògiques i massa fàcils comparacions.

Enyorança.....

“... ella tiene poder (bis), Barcelona es poderosa..., Barcelona, Barcelona, Barcelona..., Barcelona tiene poder...”.

Amb aquesta altisonant tonada, el rei de la rumba reafirmava la grandesa de la capital del Barcelonès (i, malauradament, per alguns, de Catalunya). Poca gent dubta que en ella es pot trobar: les tendències més actuals, modernistes i extravagants; una informal multivarietat ètnica i religiosa; les més novadores estrenes teatrals, editorials, musicals i cinematogràfiques; un ventall d'opcions i discussions amb, de i per a tothom; una “certa llibertat” individual que la gran majoria de vianants respecten mentre deambulen pels carrers i paisatges replets d'una desmesurada varietat de productes, ofertes extraordinàries i rebaixes d'infart. Tot això, i més, és Barcelona.

Malgrat tot, quan el sol comença a minvar la seva càlida i engegadora activitat, i, ens trobem passejant pel portal de l'Àngel, carregats amb el pes d'un

consumisme abusiu, al temps que mostrem un visible cansanci satisfactori, tenim molt present que a Pau Claris espera el bus, aquell estri inert capaç de transpirar alguns dels sentiments més vius i intensos.

Seiem amb impaciència, i, inevitablement, deixem de rememorar quelcom que percebíem al passejar entre milers de desconeguts autòmats; en mig d'aquells temerosos edificis; respirant l'aire de la jungla metropolitana, on la voraç competència ens manté en un estrés constant.... Llavors, és quan experimentem l'orgull de vincular-nos a Camprodon, d'estar amb els nostres i de disfrutar de les petites, però intenses coses que ens ofereix aquest minúscul punt geogràfic d'alta muntanya.

Jaume Puigmal Marcer

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

“Joventut diví tresor”

El mite de la joventut s'ha acompanyat any rera any de tòpics i estereotips. Cada època ha emmarcat l'actuació dels seus joves amb adjectius i frases sentencioses en base al seu comportament davant el món i la forma de viure. En principi, les crítiques sempre han parlat de temes entorn de la revolució, la lluita, el trencament de normes i el canvi. No obstant, el món actual, engegat en un capitalisme, lluitant per una parcial globalització i potenciant l'individualisme, ha portat a alguns joves cap al desencany, la passivitat o el sentiment d'impotència, o almenys ho percebo així...

I em fa pensar. Sento la importància de ser jove, recordo històries probablement irrepetibles i em plantejo sens massa límits les que encara no he viscut.

Potser és precipitat parlar tant, quan he viscut tan poc, però també escolto les fresses dels més grans. De vegades t'observen reflectint-se als teus ulls, d'altres vegades et comparen amb el que han viscut i és que no es perdrà mai un: «si ara tingués..., quan tenia la teva edat...», i alguna història especial deu tenir ser jove que tothom fàcilment en parli i ho recordi, no?

I aquí apareixen els meus dubtes, en una barreja d'innocència i realitat. Si és una etapa tan especial amb un esperit i potencial de canvi, com és que em costa tant veure-ho? com és que malgrat ser jove no sento la rebel·lia al meu voltant? I entre el caos i el desconcert em pregunto per què lluito, per on es comença. Hi ha tantes coses que voldria canviar, tantes situacions intolerants....mentre el món continua donant voltes.

No m'agrada ser víctima d'aquest món, no vull oblidar els valors que he après des de petita (quan el caos encara era una mica més ordenat). Necessito implicar-me en les coses, afrontar-me a la realitat. Una bona opció és començar per l'entorn més pròxim, la família, els amics, el poble...i allargar l'actuació buscant un ressò en el país, i encara més, engegada en la utopia puc confiar en un ressò mundial. Veure la utopia a

l'horitzó, com deia Galeano, ens permet caminar i per tant, crec que és positiu que la tinguem present.

Així, crec que és important implicar-se al poble. Sempre he intentat respectar opinions i fugir de qualsevol veritat absoluta, però també diré que algunes actituds em costa comprendre-les i encara més, compartir-les.

Viure a Camprodon pot tenir algunes limitacions, és normal en un poble, per exemple les possibilitats de feina o formació, la necessitat de certa independència i llibertat d'actuació, el fet de poder escollir davant ambients diferents...Però alhora pot tenir alguns avantatges, com la relació que existeix entre algunes persones, llocs a on practicar esports, la possibilitat de poder respirar tranquil·lament i perdre's en un racó de la Vall, l'existència d'espais a on col·laborar, bars i festes locals...L'escala d'avantatges i inconvenients serà diferent per cada un de nosaltres, però segurament estarem tots d'acord que hi ha alguna cosa per canviar.

M'agrada pensar que pot tenir un sentit important haver nascut en aquest poble, en cap moment penso que sigui el millor lloc, ni que pugui donar una resposta a tot el que espero de la vida, segur que no. Però m'agrada també restar alguns dies al meu poble i participar del que m'ofereix. Sento la necessitat de dir algunes coses, de participar, de canviar-ne d'altres, de contradir alguns valors hipòcrites d'aquest món. I intento ser coherent amb aquestes paraules.

Aquestes reflexions...són només d'una persona jove? il·lusa? Quant de temps seré jove? La joventut es defineix per l'edat, o bé, per la manera de percebre i afrontar la vida? De fet, tots tenim el potencial d'actuar...és que tots som joves? De fet, les actuacions són minoritàries...és que la joventut és un mite i ja no forma part d'aquest món?

Ariadna Romans

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT
* * *

Passeig Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

Ploma Convidada

IGNASI GARCIA CLAVEL

Ignasi Garcia Clavel va arribar a la nostra vila per prescripció facultativa l'any 1955. Ha estat un estiuejant incondicional durant més de tres dècades, convivint puntualment en diferents indrets de Camprodon.

Vinculat al camp de l'ensenyament va dirigir durant prop de deu anys, les presons de Catalunya, com a director dels Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació.

Actualment, Garcia Clavel és delegat territorial del Govern de la Generalitat a Barcelona i, alhora, secretari de Relacions amb les Confessions Religioses de la Generalitat de Catalunya.

Vaig visitar Camprodon per primera vegada l'any 1955. Jo tenia 12 anys. El metge havia recomanat als meus pares allò tan clàssic: "A aquest nen li aniria bé un canvi d'aigües". Com sóc petit d'alçada, es devia imaginar, amb certa ingenuïtat, que creixeria... Pobre doctor! Va fracassar perquè vaig mantenir el meu nivell d'alçada que, si fa no fa, no s'allunya gaire de l'actual.

Eren temps entranyables de vaques primes. No us penseu pas que la meva família s'allotgés en cap hotel del bons; ni tan sols una pensió. Vam llogar unes habitacions al carrer de Sant Roc núm. 5.

L'accent de Camprodon

Recordo que em va impactar molt aquella remor constant de l'aigua que queia fortament un cop el Ritort ja s'havia lliurat amb armes i bagatges al seu germà més gran, el Ter.

A Camprodon vaig descobrir l'amistat entre els nois i les noies, alguns del poble i d'altres de Barcelona, de famílies més aviat modestes. No vaig tenir contacte amb els sectors més benestants. En aquella època hi havia com tres grups d'estiuejants a Camprodon: els més rics, que vivien a les torres del Maristany i als pisos d'alt nivell; la gent de bona economia, i la gent més senzilla, que hi passava l'estiu per recomanació del metge o senzillament fugien de la xafogosa Barcelona.

A partir de l'any 1956, i fins als anys vuitanta, la meva família va mantenir un pis llogat a Camprodon. Vam viure a diversos

indrets de la vila. Al carrer de Josep Morer vaig conèixer al tennista Andreu Gimeno; vivíem a la mateixa escala. Un dia vaig caure solemnement de la bicicleta a la plaça del Carme i la primera visita del traumatòleg improvisat va ser, precisament, la de l'Andreu Gimeno. Després em va reconèixer el doctor Rodà. Més tard vaig viure al número 7 del carrer València i finalment, al pis més bonic de tots, el del senyor Planella, al costat de l'hospital.

Un cúmul de records entrellaçats em sorgeixen quan repasso aquells anys d'infantesa. Records i vivències d'un infant que va esdevenir jove i adult, estiu rere estiu, acompanyat de la remor de les aigües dels dos rius. Encara avui conservo la fonètica de les vostres contrades i, quan algú m'ho pregunta, contesto orgullós que el meu accent i la meva parla s'han d'atribuir a Camprodon.

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

On és la identitat?

D'on ets? Em pregunten tot sovint els estrangers. Jo ja tremolo. Tinc de sobre tres possibilitats –n'hi ha moltíssimes més, és clar, però ara no vénen al cas: (1) "Sóc de Camprodon", resposta que deixa al meu interlocutor completament desarmat, per no dir desmaiat i baldat, pensant que el dia que a l'escola van explicar la configuració del planeta Venus, ell estava malalt. (2) "Sóc Català", un d'aquells sis milions que es passeja pel món amb la força i el neguit musical del noi del tambor del Bruc (de qui?). (3) "Sóc Espanyol", que malgrat tot el que aquest nom pugui remoure en el budells d'alguns, és el que diu el meu DNI i tots els papers que em permeten travessar les fronteres d'Europa, sense que em regirin el darrera del cotxe durant 1 hora o em mirin com si anés a robar la feina als indígenes. Hi ha després les variants, o maneres d'evitar desmais o badalls, segons com es miri. Es tracta d'aquelles respostes, diguem universalistes, plenes de bona intenció, conciliadores: "Sóc europeu", o "Sóc ciutadà del món", i parides d'aquesta mena. El problema és que l'interlocutor també és ciutadà del món, i tot sovint també d'Europa, i aquesta resposta fa que pensi (no s'equivoca) que té davant seu un tipus del qual se n'ha de fugir ben de pressa, si no vol que l'esteborneixin amb algun discurs sobre la ciutadania, la identitat, o si es despista, un ruixat sobre el problema dels dofins a l'Antàrtida.

Tanmateix, la lògica comunicativa ens diria que la pregunta és ben senzilla: quin és el teu origen, on has nascut, de quin país ets? I coses d'aquestes.

"Sóc de Camprodon", afirmació davant la qual, el nostre interlocutor, per cortesia, ens demanarà "I on és això?" I és clar, davant l'interès desmesurat del nostre auditor (malinterpretat, podeu pujar-hi de peus), si cal li farem un plànol en forma de Y, amb el Ter, el Ritort, i la Muntanya de Sant Antoni i tot. Que no sigui dit que escatimem esforços per situar en el cervell d'uns quants no-camprodonins, aquesta coma geogràfica que és la nostra vila. "Sóc Català", i com a prova li ensenyem la barretina. Si encara el nostre interlocutor no s'ubica geogràficament, com a bon català, li cantem el *Cant dels ocells*, el *Saldiró de la cardina*, o la *Senyera* en versió de butxaca (no gaire estona, perquè la cançó es convertiria en un monòleg). Que no se'ns digui després que hem oblidat l'orgull i els colors de les quatre barres quan sortim de casa (els independentistes, que esborrin "casa" i llegeixin "Països Catalans"). "Sóc espanyol, això diu el meu passaport". El més segur és que qualsevol individu mitjanament instruït i normalment constituït

intel·lectualment, sabrà d'on surten les nostres empremtes digitals. Però, aleshores no estem del tot satisfets, perquè si mai els nostres compatriotes saben que anem dient aquestes barbaritats per aquests mons de Déu, ens prohibiran somiar en català i en cinemascop, reduïts a la foscor del blanc i negre i als malsons en plena jornada laboral.

O sigui que cap de les respostes sembla la bona. O bé és l'interlocutor qui navega en un mar de confusions, o bé som nosaltres que ens neguitegem pensant que hauríem de ser més precisos en les respostes que donem. I d'on surt, aquest neguit? Perquè, fet i fet, no és pas tan complicada, aquesta pregunta. Com que es tracta de donar una resposta clara i entenedora a un interlocutor no forçosament assebat de tots els esdeveniments i parèntesis històrics de tots els racons del nostre planeta, la resposta (3) semblaria complir els requisits mínims. D'on ve, doncs, aquest neguit? Diuen que la identitat és un principi hereditari, que qui perd el seu origen, perd la seva identitat, que el pensament determina la nostra visió del món, i que la llengua amb la qual pensem, determina la nostra referència lingüística i cultural.

Ara imagineu un tipus que porta una bona colla d'anys fora del seu poble, contrada, país o autonomia; que gairebé ja no pensa en la seva llengua materna, sinó en la llengua del país en el qual viu i treballa; que somia (i té malsons també) en una llengua estrangera, i que articula el seu discurs segons el mode de pensament d'aquesta llengua. Ha perdut la seva identitat? Dues coses sobreviuen: el DNI, i la nostàlgia, la sensació de pertànyer a un país, a un poble llunyans. El DNI és públic, un fet inapel·lable, sense discussió. La nostàlgia, un sentiment que només nosaltres mateixos coneixem i difícilment podrem compartir. En el fons es tracta d'això: o bé ensenyem aquest troç de paper, que és el DNI, i si no, perquè pregunten segons què a segons qui. O bé, tossuts i lluitant contra qualsevol malentès, intentem confeccionar un discurs per tal d'instruir el nostre interlocutor en els laberints confusos i delicats de les identitats i les cultures, i els països, i les Valls entre dos rius. La propera vegada que demanin quin temps fa. Un maldecap.

¿Heu intentat mai explicar-li a un americà, posem per cas, de Minnnesota, què és, què significa i quina mena de sensació fa el fet de ser català? Feu la prova, i us asseguro que la propera vegada direu que sou de Guatemala, i us convidarà a una cervesa, perquè aleshores el neguit el tindrà ell, degut a la seva mala consciència.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

Festa del Casal de la gent gran

Un bon berenar acompanyat d'un bell ball van servir per celebrar, el passat dijous dia 21 de setembre del 2000, la gran festa anual del Casal de la gent gran. Aquesta entitat organitza diferents actes i sortides al llarg de l'any. Dins d'aquestes activitats, l'any passat, van preparar una sortida amb carrilet, amb berenar inclòs, que va ser un gran èxit. Aquest 2001, concretament l'onze de setembre, aquesta entitat celebrarà el desè aniversari de la seva inauguració.

Festa al jardí del Casal de la gent gran.

El jovent de la Vall de Camprodon ingressen 46.000 pessetes a la Marató de TV3

El jovent de la Vall de Camprodon, que per segon any consecutiu, es reuneix el darrer dia de l'any per sopar i anar de gresca, van decidir fer una petita aportació a la marató de TV3. Els diners recaptats, 46.000 pessetes, van ser ingressats al compte de la Fundació la Marató de TV3. El sopar, que va tenir lloc com és habitual a l'Hotel Camprodon, va aplegar 160 joves procedents dels diferents municipis que conformen la Vall de Camprodon. Aquesta és la primera vegada que aquest col·lectiu participa en una iniciativa d'aquestes característiques, tot i que no l'última, ja que l'any que ve intentaràn mantenir o superar l'import del donatiu per la Marató de TV3.

L'administració de loteria de Camprodon reparteix 120 milions de pessetes

El sorteig extraordinari de la Loteria de Nadal del passat 22 de desembre va deixar 120 milions de pessetes a la Vall de Camprodon. La venda de 60 bitllets del número 22.419 es va fer des de l'administració de loteria de Dolors Picart a Camprodon. La sort va quedar força repartida entre particulars i alguna entitat de la zona.

Concert de Nadal a càrrec de l'Strauss International Festival Orchestra

Com cada any, una gran actuació pel característic concert de Nadal. Enguany ens va visitar la formació "Strauss International Festival Orchestra". Sota la direcció de Ratislav Stur i acompanyats per la veu de la solista Mª Teresa Vert van oferir un recital de peces de diversos autors fent una menció especial a l'obra de J. Strauss.

Dia Europeu sense cotxes a Camprodon

El 22 de setembre del 2000, va ser el Dia Europeu sense cotxes, i des de la regidoria de Cultura es va proposar als alumnes de l'escola pública Dr. Robert, que anessin a classe amb bicicleta. A 2/4 de 5 de la tarda, i partint del mateix centre, es va fer una volta amb bici per diferents carrers de la Vila fins arribar a la Plaça Espanya. Allà hi havia preparat un espectacle infantil a càrrec d'Amadeu i Cia i es va fer un berenar amb el sorteig d'un patinet que va guanyar Francis Paneque.

				
C/. Rios Rosas, 6, baixos 08006 BARCELONA			Tel. despatx: 93 211 18 77	

Els primers camprodonins del segle XXI

El passat dia 12 de gener va néixer la primera camprodonina del segle XXI. Es tracta de Júlia, filla de Lali Bochaca i Víctor Sánchez, que va néixer a la 1:45h. de la matinada a l'hospital Sant Jaume d'Olot. Aquesta pubilla, que va pesar 2,600 kgrs, és filla del Mas Tubert de Rocabrúna.

El primer camprodoní d'aquest nou segle, es va fer esperar una mica més i va venir al món el dia 20 de gener. El seu nom és Eduard, fill de Rosa Quer i Eusebi Ponce, nascut a les 3,30.h. de la matinada també a l'hospital St. Jaume d'Olot. L'hereu va pesar 3,650 kgrs. Enhorabona!

Júlia Sánchez Bochaca.

Eduard Ponce Quer i el seu germà Aniol.

Agraïment als reis, patges i coordinadors reials

La cavalcada dels Reis d'Orient, va ser un èxit. I això tan sols és mèrit dels reis, patges i coordinadors reials que ens van visitar a Camprodon el passat 5 de gener. A tots, gràcies.

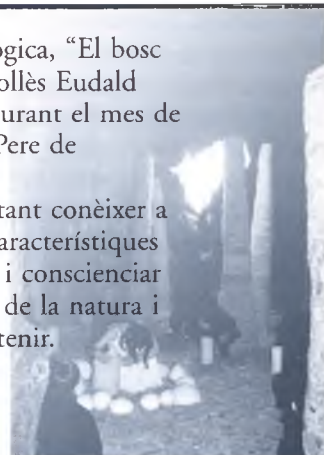
Foto: Coma.

Dia de Reis.

El bosc dels sentits al Monestir de Sant Pere

L'exposició didàctica i ecològica, "El bosc dels sentits", de l'artista ripollès Eudald Alabau, va estar exposada durant el mes de febrer al monestir de Sant Pere de Camprodon.

L'obra, que permetia al visitant conèixer a través dels cinc sentits les característiques del bosc, pretenia informar i conscienciar al públic de la importància de la natura i del respecte que s'hi ha de tenir.

El bosc dels sentits d'Eudald Alabau.

Foto: Coma.

Els dijous contes per a la mainada

La regidoria de Cultura, a través de la Diputació de Girona, va oferir sessions de contes per als més menuts. El grup de teatre El galliner explicava i escenificava contes, cada dijous de 6 a 7 de la tarda, a la biblioteca de l'escola Dr. Robert de Camprodon. Aquestes actuacions van tenir lloc des del mes de febrer i fins l'abril.

1r. Festival de Country a Camprodon

El pavelló d'esports de Camprodon es va convertir, el passat 7 d'abril, en un peculiar escenari al més pur estil Far West per acollir la primera edició del festival Country. A partir de 2/4 de 10 de la nit, la música, una mostra de ball, el toro mecànic i el sorteig d'un xaï, van servir per fer reviure un estil i un moviment musical molt peculiars i típicament americans.

Aquesta vetllada, recolzada per l'Ajuntament, va ser organitzada pel club P-III.

El gran èxit d'aquest festival, pel que fa al nombre i a la diversitat de públic, ha fet que fins i tot es programessin en alguns centres privats classes de ball de Country.

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLBONI**

ELECTRODOMÈSTICS

50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

La Vall de Camprodon podria convertir-se en una comarca

El nou pla d'ordenació territorial de Catalunya, proposat per una comissió d'experts encapçalada per Miquel Roca, ha previst la creació de dues noves comarques a la província de Girona. Una d'elles és la Vall de Camprodon amb els actuals municipis que la conformen i amb capital a la nostra vila. L'altra, la Selva Marítima, amb Lloret, Tossa, i Blanes com a capital de comarca.

Convertir la Vall de Camprodon en una comarca independent ha estat des de fa temps una qüestió de debat dels diferents governs. Ja en temps de la República es qüestionava on calia incloure una zona, tan particularment definida, com la nostra Vall. Aquesta proposta ha estat molt ben rebuda pels representants dels diferents consistoris que conformen la Vall. Si bé els beneficis i les repercussions d'aquest pla sembla que ens són força favorables, caldrà esperar la resolució definitiva del Parlament català.

El temps va acompanyar les comparses de carnaval

Arribada de Sa Majestat Carnestoltes i els seus angelets.

Foto: Coma.

Afortunadament el temps va aguantar i els carrers de Camprodon es van omplir de llum i color, el passat 24 de febrer, dia en que sa majestat Carnestoltes va arribar per ocupar i governar la Vila per unes hores.

El pregó de les festes es va fer, com és tradicional, des del balcó de l'Ajuntament. Seguidament, i a diversos

restaurants de la Vila, es van celebrar els sopars de Carnestoltes previs a la festa que es va originar al Pavelló d'esports de la mà del grup Rolls.

El diumenge, els protagonistes van ser els més menuts de la casa, que disfressats amb els vestits més originals van poder degustar una xocolata estupenda, i ballar al ritme de la música que va tocar Oriol Bergalló Grup.

Ràdio Camprodon emet als matins

Amb la finalitat de donar un millor servei i amb l'ànim de mantenir a l'oient al dia de les coses que passen a la Vall, Ràdio Camprodon emet als matins. De dilluns a divendres de les 9 del matí i fins a la una del migdia, us ofereix quatre hores de programes de producció pròpia:

PROGRAMACIÓ: 107,9 FM RÀDIO CAMPRODON

DILLUNS:

09-10H.- EL DESPERTADOR (Albert Silva)
10-11H.- BON DIA (Núria Mayà)
11-12H.- ENDAV. AMB LA QUITXALLA (Montse Ricart)
12-13H.- PAU PRUNA (REPET.) + SELECCIÓ MUSICAL

DIMARTS:

09-10H.- EL DESPERTADOR
10-11H.- BON DIA
11-12H.- BON PROFIT (Mercè Fonts) + SELECCIÓ MUSICAL
12-13H.- LES NOSTRES ARRELS (REPET.) + SELECCIÓ MUSICAL

DIMECRES:

09-10H.- EL DESPERTADOR
10-11H.- BON DIA
11-12H.- PAU PRUNA (Manel Pujol) + SELECCIÓ MUSICAL
12-13H.- ENTREGIRATS (REPET.)

DIJOUS:

09-10H.- EL DESPERTADOR
10-11H.- BON DIA
11-12H.- LES NOSTRES ARRELS (Llorenç Birba) + SELEC. MUSICAL
12-13H.- BON PROFIT (REPET.) + SELECCIÓ MUSICAL

DIVENDRES:

09-10H.- EL DESPERTADOR
10-11H.- BON DIA
11-12H.- ENTREGIRATS (Ismael Colomer)
12-13H.- HA ESTAT NOTÍCIA (Felip Pons)

Tel. i Fax:
972 13 00 09

Immobilitària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1

CAMPRODON

API 120

Exhibició de bandes de música

El passat 15 d'abril ens van tornar a visitar unes bandes de música alemanyes per oferir-nos una mostra del seu art. A la una del migdia van arribar a la plaça de Sta. Maria on van interpretar dues peces. Seguidament van encapçalar l'habitual cercavila pels carrers de Camprodon fins arribar a l'Ajuntament. L'alcalde els hi

va donar la benvinguda i ells van realitzar una nova actuació.

A la tarda i al Pavelló d'Esports hi va haver un concert a càrrec de les formacions "LANDKREIS KÖTHEN/ ANHALT " i "KADETTENMUSIK DER STADT ZUG Ca."

Un llibre i una exposició de quadres amb el títol Terra Santa Any 2000

Josep Valls i Lluís Roura són els autors d'un llibre i d'una exposició que amb el títol Terra Santa Any 2000, es va mostrar a Camprodon durant la primera quinzena del mes d'abril. Coincidint amb els actes previs a la Setmana Santa es va donar a conèixer l'obra i el treball de recerca i documentació sobre Sinaí, Betlem, Natzaret, El Jordà, Tiberiades i Jerusalem dutes a terme pels seus autors. El dia de la presentació del llibre es va oferir un visionat de diapositives que va servir per il·lustrar millor aquesta obra.

Jordi Pau, nedador de Beget, medalla d'or

El begetí Jordi Pau, nedador del CN Sant Andreu, va obtenir la medalla d'or en la categoria 200m papallona dels campionats estatals. Amb una molt bona marca, de 2:00.38 Pau va aconseguir un nou rècord dels campionats, situant-se tercer en el rànquing estatal de tots els temps darrera de Jorge Pérez (1:59.57) i Martín López Zubero (2:00.03).

Jordi Pau, que està convençut que encara pot superar-se més, aspira arribar a participar en els mundials del 2003 i als Jocs Olímpics del 2004.

Jordi Pau, or en 200 m. papallona.

Processó multitudinària

Com cada any, milers de persones vingudes d'arreu van veure passar, amb molt de silenci i mostrant un gran respecte, la processó dels Sants Misteris de Camprodon. Aquesta és l'única manifestació religiosa d'aquestes característiques que té lloc al Ripollès. Enguany hi han participat més de 600 persones.

Processó dels Sts. Misteris 2001.

Foto: Coma.

Rècord de guanyadors a la travessa dels Òscars'01

Com cada any, el Casal Camprodoní ha organitzat la tradicional travessa del Òscars, que enguany ha donat un rècord pel que fa al nombre de guanyadors. Tot i que en aquesta edició els pronòstics han estat força difícils ja que, de les màximes categories (8 i 7 encerts) no hi havia cap guanyador, els encertants tots eren corresponents a l'apartat de 6 resultats correctes. Un cop efectuat el sorteig va aconseguir el premi d'un viatge per a dues persones a Viena el Sr. Jaume Surinyac Marcus de Cerdanyola del Vallès. La resta de classificats van obtenir un passi per anar al cinema durant un any i cinc d'ells una subscripció anual al periòdic el 9 Nou.

972 74 08 71 - 629 03 15 82

La camprodonina Pau Navarro guanya la prova universitària de snowboard

La jove camprodonina Pau Navarro, de 25 anys, va guanyar els campionats espanyols universitaris de snowboard, celebrats a Sierra Nevada durant el mes d'abril. Aquesta jove, estudiant d'enginyeria tècnica de telecomunicacions, és monitora d'aquesta modalitat esportiva a l'estació d'esquí Vallter-2000.

Pau Navarro va començar a apassionar-se pels esports blancs amb l'esquí ara fa 9 anys. Quan va aparèixer el snowboard, va dedicar tot el seu temps a conèixer aquell nou esport que es practicava amb una taula i els dos peus lligats a la mateixa. Aquesta jove promesa, ha guanyat en 3 ocasions els universitaris catalans. Des d'ara aquest serà un esport que es podrà aprendre, al Ripollès, de la mà d'una campiona d'Espanya.

Ma. Pau - Campiona universitària de Snowboard 2001.

va servir de preludi a l'entrega de premis. Els guanyadors van ser:

3er. Curs	Anna Planella
4t. Curs	David Martí
5è Curs	Carla Ayats
6è Curs	Aroa Tusell

Per posar punt i final a l'acte, tots els alumnes del centre, sota la batuta del mestre de música van cantar l'himne de Camprodon.

U.E. Camprodon a Primera

Aquest era el primer any que la U.E. Camprodon jugava a segona regional, i ho han fet tan bé que la propera temporada 2001-2002 jugaran a primera. Ara, l'equip i la junta, estan ultimant els detalls de la gran festa que organitzaran per a celebrar aquesta magnífica trajectòria del club.

Però no només el primer equip ha millorat de categoria, ja que els juvenils pugen a 2^a i els infantils es van proclamar campions de la seva lligueta. Així, doncs, podem dir ben alt que enguany la U.E. Camprodon, en les diferents categories on participava ha assolit els millors llocs de la classificació, fruit del bon joc i d'una fantàstica temporada.

Jocs Florals al Col·legi Públic Dr. Robert

Els Jocs Florals que any rere any es vénen convocant des de l'escola pública Dr. Robert de Camprodon van celebrar-se coincidint amb la diada de Sant Jordi, en escaure's en dia feiner.

Una magnífica explicació de la història del patró de Catalunya contada pels més menuts del centre escolar

**FINQUES
CAMPRODON**

Administració, Compra i venda de finques

Assessorament fiscal, laboral i jurídic

Assegurances

Carrer València, 43 • 17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. i Fax: 972 74 02 52 • Tel. mòbil: 609 43 96 06

Programa d'Atenció a la dona al C.A.P.

Des de principis del mes de maig el C.A.P. de Camprodon ha posat en marxa el P.A.D., Programa d'Atenció a la Dona.

Aquest servei consisteix en consultes de Ginecologia, cada dos dimarts amb un ginecòleg, i de Planificació Familiar, tots els dimecres a la tarda a càrrec d'una metgessa o llevadora.

A través del P.A.D., en el Centre d'Atenció Primària de Camprodon, s'atén i es realitzen regularment activitats relacionades amb consultes sobre salut sexual i reproductiva de les dones i els homes de la Vall:

ginecologia preventiva, informació i prescripció de mètodes anticonceptius, revisions anuals, detecció de malalties de transmissió sexual, atenció preconcepcional, disfuncions sexuals,...etc.

Ben aviat s'anirà ampliant el servei amb: consultes joves, consultes de menopausa, atenció maternoinfantil, i tallers d'educació sanitària, d'entre d'altres.

Per a més informació o per sol·licitar hora de visita només cal adreçar-se al C.A.P. o trucar al 972-74.11.00.

Núria Mayà

Amb la P de Pakistan

El passat dissabte 30 de desembre, en Jordi Bosch "Barraca" va presentar a la sala d'actes de l'Ajuntament "amb la P de Pakistan". Arran de les expedicions que ha realitzat en els darrers anys als cims del Pakistan, en "Barraca" ha confeccionat un muntatge audiovisual, musical i parlat sobre la seva particular visió d'aquell país. En les seves estades, en "Barraca", a part de fer les corresponents expedicions, va tenir temps de captar unes boniques imatges, malgrat la seva duresa: rostres gastats i vençuts, paisatges urbans i rurals, oficis i edificis, nens i militars, fets i costums.

Amb la seva peculiar forma d'expressió ens va acostar a una manera de viure tan llunyanca com desconeguda, que ens permeté poder entendre una mica el Pakistan.

Una exposició molt ben estructurada, presentada amb ironia i sobretot, amb molta poesia i sensibilitat (allò tan difícil d'expressar) i que en "Barraca" va solucionar amb unes imatges al projector, una acurada selecció musical, i uns comentaris d'allò més sorprenents.

Mentrestant, a fora, un vent, com mai s'havia sentit, ...

Joan Anglada

Jordi Bosch "Barraca".

Can Jan
Restaurant

Sant Roc, 10
Tel. 972 13 04 07 - Fax 972 74 02 89
17867 Camprodon
e-mail: canjan@jet.es

Saps on és?? • Camprodon • Saps on és?? • Camprodon • Saps on és??

Saps on és??

El concurs del **Camp Rodó**

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!! Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o video, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

Revista **Camp Rodó** • Concurs **Saps on és?**

Ajuntament de Camprodon • Plaça d'Espanya, 1 • 17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

- 1.- Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
- 2.- La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. A l'enviar la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

El guanyador del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:
Gemma Moret Barceló
 i la resposta correcta és: "c/ Nou, n. 11"

Foto: Boi

Solidaritat

La Comissió de Solidaritat de Camprodon continua la seva trajectòria

Des de fa més de 6 anys la Comissió de Solidaritat ha anat seguint la seva trajectòria. Des de Camprodon es porten a terme accions socials que no només responen a temes locals, sinó també internacionals. L'Ajuntament de Camprodon destina un 0'7% del pressupost anual a projectes de solidaritat, aquest any és un total de 1.743.535 ptes. El nostre cas pot ser un bon exemple a seguir, però la implicació social pot anar encara molt més lluny. No existeixen barreres ni limitacions que puguin regular els nostres interessos i la nostra capacitat de cooperació.

A nivell local, el passat 30 de desembre es va presentar la "Agenda Llatinoamericana Mundial 2001". Jordi Planas (membre de "Cooperació") va fer la presentació a la sala d'actes de l'Ajuntament de Camprodon, amb una interessant introducció exposant els 10 anys d'existència de l'Agenda i explicant els continguts i la importància

de la seva difusió.

Des de la Comissió es va creure convenient fer arribar l'Agenda tant al col·legi públic Dr. Robert, com també al IES Camprodon, ja que la gran riquesa de continguts podria ser utilitzada com a eina pedagògica. En relació a l'Agenda es va voler deixar clar que no era en cap moment una eina per recollir diners, sinó que s'emmarca en la sensibilització i exposició del que és la realitat llatinoamericana.

Des de la Comissió es va enviar el passat mes de gener una carta a totes les entitats i associacions del poble. D'una banda, demanant la implicació voluntària en els projectes i accions de la Comissió, on la resposta va ser positiva. Hem rebut diferents cartes mostrant recolzament i interès pel treball que s'està realitzant, en tot cas el que estem buscant és una actuació conjunta amb el màxim de persones i entitats per poder dur a

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Feliça», 9
 Telèfons: 972 74 12 30
 972 74 12 31
 17867 BEGET
 (Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

terme els diferents projectes socials. D'altra banda, es va fer una carta de recolzament, per tal d'afavorir la continuïtat de la "Coral Infantil Brins". La Coral no vol ser només un espai de sensibilització musical, sinó també de lleure i de difusió de valors com el companyerisme, la implicació social, el coneixement d'altres regions i persones (a través d'intercanvis), i tantes altres històries que creiem que és important que no es perdin en el nostre poble.

En relació a temes en un marc internacional, podem esmentar la nostra participació en la situació d'emergència tant de El Salvador el passat 13 de gener, com també davant el terratrèmol de l'Índia. La Comissió va creure convenient realitzar diferents aportacions econòmiques.

Recordem que ara fa gairebé un any la "Coral Infantil Brins" va destinar a aquest país una part dels diners recollits a la cantada de "caramelles". La Comissió, seguint l'exemple dels/les cantaires, ha volgut enviar també una quantitat econòmica perquè es puguin continuar els projectes que s'estant portant a terme. Una altra actuació es centra en la participació en projectes del "Fons Català de Cooperació". Aquests darrers mesos hem rebut els informes finals de dos dels projectes.

El primer projecte anomenat "Millora de la prestació de Serveis Socials a la població marginal de Santo Domingo" es centrava en el tema de salut. Aquest projecte va permetre la renovació de les infraestructures mèdiques existents a la regió de Santo Domingo.

El segon projecte finalitzat és "Suport a la reactivació productiva dels petits productors dels municipis de San Ramón, Esquipulas i San Dionisio" (Nicaragua). Aquests 3 municipis van ser fortament afectats per l'huracà Mitch i en la pràctica el projecte ha permès la reparació de 27km de carreteres a la regió de Esquipulas, la construcció o rehabilitació de sistemes d'aigua potable als 3 municipis esmentats, la reconstrucció d'habitatges especialment a San Dionisio i finalment el finançament de la producció de blat de moro i *frijoles* als diferents municipis (se n'han beneficiat 338 famílies i els resultats han estat afavorits pel grau d'organització de les estructures de camperols).

La Comissió també ha col.laborat en un projecte que es va realitzar a partir de "Cooperació": "Promoció i defensa dels Drets Humans en el medi educatiu i associatiu a Alhoceima" (Marroc). Després d'haver col.laborat en la mateixa regió en un projecte del Fons Català de Cooperació, ens va arribar la possibilitat de

participar en aquest darrer projecte i vam creure convenient que fos així. En aquest, l'objectiu concret era promoure la cultura sobre els Drets Humans. A la pràctica ha significat la creació d'un centre de formació, d'informació i documentació sobre els Drets Humans, la formació de líders d'associacions i agents interessats per les relacions públiques i en darrer lloc, el desenvolupament de xarxes entre diferents associacions i agents interessats en el desenvolupament humà.

En darrer lloc, cal esmentar la col.laboració amb "l'Associació Humanitària Dr. Josep Trueta", des d'on es porten a terme diferents accions. Camprodon ha col.laborat en una tramesa de material sanitari a l'Hospital Manuel Jesús de Rivera de Managua i a més, s'estant recollint medicaments des del Centre d'Atenció Primària.

Així, queden resumides les actuacions de la Comissió de Solidaritat d'aquests darrers 4 mesos. El que ens queda per esmentar és l'interès que tenim en què la nostra actuació no se centri només en aportacions econòmiques. La Comissió de Solidaritat defensa també la sensibilització i busca la implicació de les persones, des de temes locals, fins a internacionals. Per tant, estem oberts a qualsevol proposta.

El nostre "gran" món capitalista ens ha portat cap a una dependència econòmica on els diners són la base de qualsevol actuació. Potser és impossible actuar contra aquest fet, però existeixen alternatives. La Comissió compta amb un pressupost que permet dur a la pràctica diverses actuacions de tot tipus, només cal que siguin proposades i es vulguin realitzar. És un deure donar resposta a aquestes possibilitats. Potser voler actuar lluny del món capitalista seria una utopia, però actuar des d'aquest per tal de modificar-lo d'acord a la nostra ideologia podria ser una bona opció.

Tenint en compte que potser no és tan fàcil localitzar-nos i sabent que hi ha gent que no pugen gaire a Camprodon (tot i que pot estar igualment interessada en temes socials) vam creure convenient crear una adreça electrònica a partir de la qual podeu exposar-nos el que vulgueu. Podeu escriure'ns a solicampro@hotmail.com. La "Comissió de Solidaritat de l'Ajuntament de Camprodon" voldria que les decisions que es prenen representessin els interessos de tots; la col.laboració, les crítiques i els debats sempre donen lloc a noves actuacions.

Comissió de Solidaritat de l'Ajuntament de
Camprodon

C/ València, 11
17867 CAMPRDON
(Girona)

CAN FRANÇA
ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

Moviment Demogràfic

Si voleu incloure dades demogràfiques familiars, a les quals no tenim accés, podeu enviar-nos-les a la redacció.

NAIXEMENTS:

DANIEL PRADAS QUIÑONERO	27-10-2000
Fill de Jorge i Sonia	
ALEX ÀVILA PONS	2-12-2000
Fill d'Alfonso i Raquel	
ARES ANGÜES MERABET	22-12-2000
Filla de Roger i Amina	
JÚLIA SÁNCHEZ BOCHACA	12-01-2001
Filla de Víctor i Eulàlia	
EDUARD PONCE QUER	20-01-2001
Fill d'Eusebi i M ^a Rosa	
CRISTINA BLANCH I COROMINAS	02-03-2001
Filla de Josep i Dolors	
MERITXELL CORTÉS SAU	14-03-2001
Filla de Damián i M ^a Lourdes	
JOAN SOLER CONILL	26-03-2001
Fill d'Antoni Joaquim i Susanna	
ELSA GALLARDO JUANOLA	29-03-2001
Filla d'Antoni i M ^a Carme	
POL SALVADOR HERNÁNDEZ	02-04-2001
Fill de Jose Maria i M ^a Angeles	
MARTÍ MOLAS I SERRA	23-05-2001
Fill de l'Oriol i la Marta	

MATRIMONIS:

XAVIER PUJOL IGLESIAS nat. a Camprodon amb ANNA MARIA PEREZ RIBAS nat. a El Prat de Llobregat,	09-07-2000
JAKUB BACEK nat. a Praga amb INÉS	
CARDENAL BASTE nat. a Barcelona,	26-08-2000
ANTONIO CARLOS ORDAZ ESPINOSA nat. a Madrid amb MARÍA CONCEPCIÓN GÓMEZ QUADRADO nat. a Barcelona,	01-10-2000
JUAN ANTONIO TASA FERNANDO nat. a Sabadell amb SILVIA GARCIA OBIOLS, nat. a Sabadell,	03-11-2000
JOEL ROMERO RIBAS nat. a Mataró amb MONTSERRAT VELILLA GONZALEZ nat. a Barcelona,	09-12-2000
MANUEL PEDRO GONZALEZ MAYA nat. Cartagena amb MARIA RASCÓN GARCÍA nat. a Barcelona,	17-3-2001
LLUÍS MONELLS I BARTRI nat. a Olot amb CARMINA MARTI COSTA nat. Olot,	01-04-2001
JULIO FERNÁNDEZ PULGAR nat. Santander amb MARISA ROVIRA SABATE nat. a Hospitalet,	06-04-2001

DEFUNCIONS:

AGUSTIN SORRIBAS BRULL	27-10-2000
Nat. Santa Coloma de Gramenet,	
70 anys	
ANTONIO NAVIO CAMPOS	29-10-2000
Nat. Villarrodrigo, 70 anys	
MARTIN GUARDIOLA SOLER	08-11-2000
Nat. Rocabrana, 66 anys	
ESTEBAN SOLER RIGAT	19-11-2000
Nat. Vallfogona del Ripollès, 76 anys	
JOSE MORET MARCER	10-12-2000
Nat. Vilallonga de Ter, 75 anys	
MARIA RAMIREZ LOPEZ	22-12-2000
Nat. Puente-Genil, 87 anys	
JOSE PASTORET GUILLAMET	30-12-2000
Nat. Molló, 73 anys	
ANGELA ROCH GUARRO	30-12-2000
Nat. Barcelona, 28 anys	
JAVIER GUERRERO BERTOLIN	30-12-2000
Nat. Montcada i Reixach, 35 anys	
JOSE MARI BRULL	31-12-2000
Nat. Barcelona, 45 anys	
JOSEP MIRALLES VIÑA	31-12-2000
Nat. Barcelona, 50 anys	
MÓNICA GUADAYOL LLACUNA	31-12-2000
Nat. Igualada, 27 anys	
JOSEP ARTIGAS SORIA	31-12-2000
Nat. Barcelona, 36 anys	
ELENA FERNÁNDEZ USAC	31-12-2000
Nat. Barcelona, 26 anys	
J. ORIOL FERNANDEZ USAC	31-12-2000
Nat. Barcelona, 27 anys	
ESTEBAN CAROLA BONAMAISON	03-01-2001
Nat. Camprodon, 84 anys	
FRANCISCO ANTONIO AVILA MATAS	20-01-2001
Nat. Antequera, 41 anys	
ASCENSIÓN MOLINA POLO	22-02-2001
Nat. Monturque, 98 anys	
REMEDIOS SOLÀ COSTA	05-03-2001
Nat. Freixenet, 86 anys	
DOLORES PLANESAS CABANAS	10-3-2001
Nat. Camprodon, 93 anys	
ANDRES VILANOVA VILA	22-03-2001
Nat. Molló, 86 anys	
DOLORES PLANAS COLL	16-04-2001
Nat. Setcases, 86 anys	
JAIME SALVADOR PLANELLA	13-05-2001
Nat. Vic, 48 anys	

MATIOSKA S.L.

EMPRESA DE SERVEIS

- *Jardineria*
- *Construccions*
- *Reparacions*
- *Importació i construcció de cases nòrdiques*

**DEMANI
EL NOSTRE
CATÀLEG !!!**

C/ Bac de Sant Pere, 12
17867 Camprodon
(Girona)
Tel. mòbil: 609 35 48 38
www.matioska.com

Les persones que vulguin veure publicada la seva carta, hauran d'adreçar-la a la seu del *Camp Rodó* (vegeu requadre).

És imprescindible que les cartes vagin signades amb nom, cognoms i DNI, encara que hi pot figurar un pseudònim a l'hora de publicar-les (cal indicar aquesta preferència).

Revista **Camp Rodó**
Secció **Cartes al Director**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

Per manca d'espai, *Camp Rodó* es reserva el dret de publicar les cartes i de resumir-les si és necessari.

Per a la seva publicació, se seguirà un rigorós ordre d'arribada a la direcció de la revista, i no s'exclourà cap carta en funció del seu contingut.

El *Camp Rodó* agraeix les col.laboracions dels seus lectors.

A Camprodon, a tota la població que ens va acollir i curar, tant els voluntaris que estaven a prop nostre, com als qui ni tan sols vàrem veure però eren al nostre costat, tant els que ens van donar la mà o ens van abraçar, com els que anònimament estaven a disposició.

Voldria omplir aquestes línies d'agraïment.

Tot i el mal que em fa el cos sencer, i que el plor a cops brolla descontrolat. Tot i aquest enorme buit

que em queda. Tinc un record càlid dels freds dies que hem passat aquest cap d'any a Camprodon.

I això és gràcies al vostre suport, a la vostra atenció i sobretot a la vostra qualitat humana.

Rebeu la meva gratitud i la de tota la família i amics.

Amb el cor,
Teresa Fernández Usac

Continueu rient del que ens reïem junts.
Reseu, somrieu, penseu en nosaltres.
Que el nostre nom sigui pronunciat a casa nostra
com sempre s'ha fet, sense èmfasi ni àngoxa.
La vida significa el que sempre ha significat,
l'eix és el que sempre ha estat, el fil no s'ha tallat.
Perquè estar fora del vostre pensament,
 simplement perquè som fora de la vostra vida?
Us esperem. No som pas lluny,
just a l'altra costat del camí.

Charles Peguy

Oriol, Elena, Josep
Barcelona, 6 gener 2001

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/ Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: 972 74 10 33
17867 CAMPRODON

Miquel Canadell i Grau, com a president, i en representació de l'entitat Unió Excursionista de Catalunya de la Vall de Tenes, vol manifestar l'agraïment per l'atenció, suport i recolzament rebuts en el decurs de les tasques de recerca i rescat dels nostres tres companys Joan, Gabriel i Jordi en el

lamentable accident dels propassats dies 20,21 i 22 de gener d'enguany als cims del Costabona. Al mateix temps faig partícep d'aquest sentiment a les persones que hi van col·laborar. Rebeu una cordial salutació,

Miquel Canadell i Grau

Gràcies, és l'única cosa que se'ns acut de dir en aquests moments a tots els que esteu participant en la recerca d'aquests excursionistes desapareguts.

Aquest cap de setmana nosaltres estàvem a Tregurà de Baix, on tenim una casa, i la veritat és que el vent que de sobte, es va girar, i sobretot, les hores que va durar va ser brutal, nosaltres estàvem dins de la casa i la veritat és que realment feia por. Dalt d'aquelles muntanyes amb vents més forts, fred i neu, devia ser un infern.

L'únic que vull fer amb aquesta carta és donar-vos les gràcies per la vostra feina, per la constància i l'esforç

que hi esteu dedicant tots vosaltres i sobretot per arriscar la vida per altres sense esperar res a canvi, suposo que la millor recompensa en aquesta feina és poder trobar supervivents o en tot cas rescatar els cossos, segur que ho aconsegiu.

Espero que aquesta nota d'agraïment us doni una mica més de força; moralment estem al vostre costat i ben segur que si haguéssim pogut quedar-nos hi hauriem estat físicament.

*Endavant, gràcies per tot i a tots!
Un missatge de suport des de Tregurà*

En el darrer número d'aquesta revista vaig manifestar el meu desacord amb la forma com s'estava organitzant la cavalcada de Reis alhora que suggeria un canvi d'estil.

Doncs bé, des d'aquest mateix espai, voldria felicitar als organitzadors.

Aquest any la cavalcada ha estat molt bé; música, animació amb els personatges favorits dels nostres fills, grans carrosses pels tres Reis i molts regals, inclosos els sacs de carbó per a tots aquells que no

haviem fet prou bondat fent passar moments d'incertesa a més d'un entremaliat.

La cavalcada va ser tan maca que fins i tot el temps va acompanyar-hi, feia un capvespre molt benèvol per tractar-se d'una nit de Reis. Potser sí que haurem de creure en la màgia d'aquesta data! Enhorabona a tots els qui heu estat al peu del canó per fer possible aquest bonic espectacle i per molts anys.

Montserrat Garcia

València, 2
17867 CAMPRODON

LLARS de CAMPRODON
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Tel. i Fax 972 74 10 94

Informatiu comarques

El nou pla d'ordenació territorial, conegut en el sector com l'"Informe Roca" (no em negaran que el títol té la seva conya: et fa dubtar entre un informe dels serveis secrets de la Generalitat o un catàleg de sanitaris) proposa, entre moltes altres idees, que siguem una comarca. La idea, així de cop i volta, sembla interessant. Camprodon i el seu entorn ha tingut sempre una forta personalitat (geogràfica i social) que l'ha diferenciat de la comarca a la qual pertany. El Ripollès sempre ens ha fet l'efecte que mira més cap a la banda del Freser que cap a nosaltres.

Vulgues o no, sempre ens hem sentit diferents i alhora deseparats. Les relacions amb la capital de la comarca són poques i fredes; purament administratives. Sempre ens ha fet l'efecte que Ripoll no ens té en compte, que té una manera de fer diferent a la nostra o que, per molt bressol que sigui de Catalunya, no té suficient personalitat per a nosaltres. De totes maneres, que ara

disposem de la mínima possibilitat d'esdevenir una comarca independent, sembla més una qüestió política que no pas una realitat social.

En paraules d'algun qualsevol polític: "tindrem una oportunitat històrica de reforçar la nostra identitat i autonomia". En realitat, això voldrà dir que disposarem

Convertir-nos en comarca és més una intenció política que no pas una necessitat social

de més recursos (i "recursos" en el diccionari dels polítics vol dir "diners").

El procés cap a la independència serà llarg i traumàtic. Hi haurà opinions a favor i en contra. Segur que els partits polítics estudiaran si els interessa més o menys en funció de les seves quotes de poder: comptabilitzaran les representacions que tenen a cada poble per veure a qui pertany la responsabilitat

d'administrar la nova comarca. Però, i els ciutadans? ¿És necessària una divisió comarcal tan escrustonada?

Abans, les divisions comarcals podien tenir més o menys sentit a causa de les característiques geogràfiques del territori que condicionaven a una administració concreta. Però ara, les noves tecnologies fan possible que la geografia ja no sigui un entrebanc per administrar res. Així doncs, ¿no seria molt més sensat, i alhora pràctic pels ciutadans, que, una vegada regits per una administració municipal forta, anéssim directament a una administració nacional? (Llegeixi's "Nacional" en el sentit correcte del terme, sense anar a parar a altres terres, altres llengües o altres rius).

Si continuem dividint, cada carrer serà una província; cada casa, una comarca i a cada pis hi viurà un Alcalde.

Oriol Molas

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els **Roures**

Avda. El Mariner, 34-36
Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

HOTEL****
Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Solneu

*Venda de cases
i apartaments*

Promotor: Joaquim Silva

Visiti'ns:

c/ València, 31 • 17867 Camprodon
Tel. 972 74 10 77 • Tel. mòbil 608 99 76 97

Noves vivendes a Molló.

**Cadena de botigues líder en Roba de la LLar
BUSCA FRANQUICIAT**

QUÈ BUSQUEM

Persona amb gran dinamisme
Que sigui emprenedora, decidida i optimista
Que gaudeixi del tracte amb la gent

Que estigui disposada

A invertir el capital que requereix el seu negoci
A dedicar el temps i l'efortç que requereix el seu treball
Que pugui disposar, en propietat o en lloguer, d'un local d'entre 40 i 60 metres

Interessats poseu-vos en contacte amb la Sra. Susana Serres al telèfon 93 378 89 90